

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H
1969

10

DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

*Udgivet af Den Jyske Idrætsskole og Elevforeningen
Trykt hos Poul Kristensen . Herning*

1969

Indhold

Johan Tange: Sport og politik – omrids af en debat

Bent Lyngholm: Spredte tanker om gymnastiks situationen for mænd

Ole Worm: En introduktion i kybernetik og dens muligheder i idræt

Ingeborg Koller Nielsen: Opvågningen

Signe Troelsen: Mor og barn gymnastik

Klaus Jørgensen: Arbejderne og uddannelsesmonopolet

Signe Troelsen: Den 5. Gymnaestrada i Basel

Jutta Nielsen: Gymnastiktourne U.S.A.–Mexico

Bjarne Hauger: 1968/69

Inge Mortensen: Og så skal vi til Norge i påsken

Bjarne Hauger–Knud Thomassen: Skolens kursusvirksomhed

Bjarne Hauger: Skolens fremtidige udbygning

Ejvind Sørensen: En hilser fra elevforeningen

Ejvind Sørensen: Elevforeningens generalforsamling

Tage Benjaminsen: Elevmødets atletikkonkurrencer

Bjarne Hauger: Elevmøder 1970

Vinterelever 1968/69

Sport og politik - omrids af en debat

»Nogle mener, man som protest mod det græske militærstyre skulle undlade at sende Danmarks Radio til Athen for at følge begivenhederne, medens andre modsat mener, at Danmarks Radio netop har en demokratisk pligt til at følge og referere begivenhederne ude i verden uden hensyn til politiske forhold.

Må jeg høre Deres mening. Mener De, Danmarks Radio skulle demonstrere mod det græske militærstyre ved at undlade at sende journalister til at dække begivenhederne i Athen – eller mener De, Danmarks Radio skulle dække EM i Athen på samme måde, som man ville have gjort, hvis det ikke havde været i Athen?«

Således lød et af spørgsmålene i en gallupundersøgelse, som offentliggøres i Berlingske Tidende 2. november, og besvarelsen er

Skulle sende journalister til Athen	Skulle ikke sende journalister til Athen	Ved ikke	I alt
53 %	23 %	24 %	100 %

Flertallet af befolkningen har altså været uenig i Radiorådets beslutning om delvis transmissionsboykot af EM i Athen. En udspecifcering af svarene efter politisk observans viser, at der kun er en markant afvigelse fra denne tendens hos erklærede folkesocialister.

Det her nævnte spørgsmål følges imidlertid op af følgende:

»Siden det græske militærstyre blev etableret, har pressen og radioen udførligt berettet om tilstandene i Grækenland. Tror De, man herved har fået et rigtigt billede af situationen i Grækenland, eller tror De, situationen er beskrevet værre end den er, eller bedre end den er?«

Overraskende nok er der ingen sammenhæng mellem indstillingen til transmissionsboykot og vurderingen af det græske styres mere demokratiske eller mere diktatoriske beskaffenhed. Med Berlingske Tidendes ord: »Dette kunne tyde på, at seerne ønsker at se gode fjernsynstransmissioner og ikke kerer sig så forfærdelig meget om, hvorvidt de hidrører fra det ene eller det andet land.«

Man kan ikke lade være med at spekulere på, i hvor høj grad aktive idrætsfolk og idrætsledere gør sig klart, at det således også er idrættens faktiske rolle i samfundet, at den af en betydelig del af borgerne bevidst bruges på en sådan måde, at opmærksomheden herved afledes fra politiske forhold eller problemer? – Og på hvilke tanker dette faktum giver dem anledning til?

Såvel det konkrete spørgsmål deltagelse/ikke-deltagelse i Athen som det principielle i temaet sport (idræt) og politik er selvsagt blevet behandlet i vore idrætslige tidsskrifter og blade, men i al fald hvad angår indlæg fra »menige« idrætsudøveres side i temmelig begrænset omfang. Der er således ikke tilstrækkeligt materiale at finde her til at give et blot nogenlunde sikkert holdepunkt for generelle udsagn om indstillingen blandt danske idrætsudøvere i denne forbindelse. Og pressens udspørgen af enkelte aktive refereres ofte så summarisk, at man alene af den grund afstår fra at drage statistiske konklusioner af disse udtalelser. Iøvrigt gjaldt det for en TV-udsendelse (-høring) i august over emnet, at de to udspørgeres ulige held med deres bestræbelser på »forhør« af vidnerne gav en skæv helhedsvirkning af udsendelsen (– hvilket ikke kan lægges TV til last).

Men i dagspressen har emnet i en periode af et par måneder været fyldigt og ret intenst behandlet i artikler, kronikér, ledere og læserbreve. For ledernes vedkommende har hovedtendensen for standpunkttagen m. h. t. deltagelse/ikke-deltagelse i EM været denne: blade af »borgerlig« observans er gået ind for deltagelse, »venstreorienterede« blade har været imod, og det har især været den forskellige vurdering af det græske styres politiske beskaffenhed samt hele den nationale græske situation, der har været motivering for den forskellige stillingtagen. Dagbladet Politiken har imidlertid med betydelig energi gjort sig til talisman for et ikke-deltagelse-synspunkt begrundet især med en efter bladets mening påviselig politisering af græsk idrætsliv (afkrævelse af loyalitet mod militærstyret som betingelse for medlemsskab af foreninger, for ledere o. lign.), samt i en forventning om forsøg på propagandistisk udnyttelse af EM-arrangementet fra det græske styres side.

Og endelig har der så været offentliggjort et temmelig stort antal

Ewald
geno

Katastrofe-penge til Folketeatret

re i telt for
over på hotel

læserbreve, som sammen med opinionsundersøgelser som f. eks. den ovennævnte i Berlingske Tidende giver en interessant lejlighed til at få et vist kendskab til den almindelige indstilling til forholdet sport – politik.

»*Bliv hjemme!*

Jeg er enig med dem, der holder på, at politik og sport ikke skal blandes sammen – men så må det også være grundigt!

Ingen kan vel være i tvivl om, at juntaen i Grækenland vil høste politisk good-will på, om vi fra Danmark deltager i sport i Grækenland.

Derfor bør alle danske sportsfolk sende afbud til EM i Athen, så Grækenland en gang for alle vil forstå, at vi danske ikke vil lade os udnytte til at bjærge juntaens regime. Hvor nytter det ellers, at Bodil Koch, Jette Bergensholz med flere støtte Amnesty International, når vore sportsfolk begår den samme fadæse som til Hitlers 1936-olympiade?

Rigtige og ansvarsbevidste sportsudøvere: – Hold jer væk!

Uanset forbud eller ej, i humanitetens navn. Bliv hjemme!

Sv. From Andersen, Venedigvej 5, Kbh. S.«

(Læserbrev i Aktuelt, 1. august 1969).

I perioden 1. juli–1. oktober er der i følgende landsdækkende blade: Aktuelt, Ekstrabladet, Information, Jyllands-Posten og Politiken efter undertegnede opgørelse ialt forekommet 53 læserbreve som indlæg i debatten over temaet sport – politik. De lader sig rubricere således:

Vedrørende transmission/boykot af transmission (ifølge radiorådsbeslutning):

(I) for fuld transmission	(II) imod fuld transmission	(III) øvrige (radiorådets kompetence m.m.)
17	6	8

(I) fremsætter som hyppigst forekommende motivering Danmarks Radios ubetingede informationspligt, derefter følger synspunktet: ikke sammenblande sport og politik.

Vedrørende dansk deltagelse i EM i atletik i Athen:

(I) for dansk deltagelse	(II) imod dansk deltagelse	(III) i øvrigt (om placeringen af EM m.m.)
6	5	4

I (I), (II) og (III) er motiveringens ikke-blande-sport-og-politik fremherskende.

Vedrørende idrætsforeningers, henholdsvis politikeres kompetence, idræt-nationalisme o.lign. ialt 7 læserbreve.

I opinionsundersøgelse i Berlingske Tidende 2. novbr. findes denne analyse af argumentationen bag standpunktene:

Skal sende reportere til Athen, fordi:	%
Ikke blande politik og sport	60
Skal dækkes uanset politik	8
Pressefrihed bør respekteres	3
Såvel til Grækenland som til andre diktaturer	7
Ved sportsstævner bør der være journalister	10
For at få orientering om forholdene	6
Ingen betydning om Danmark sender reportere	1
Radio og TV skal være upolitiske	4
Andet	1
Ved ikke	4
Ialt	104

Skal ikke sende reportere til Athen, fordi:	%
Politik og sport ikke adskilt	8
Modstander af militærregimet	26
Bør ikke sende til diktaturstater	11
For megen uro i landet	11
Militærstyret vil bruge det som propaganda	8
Bør afbryde al forbindelse med Grækenland	3
Som protest mod regimet	19
Får referat alligevel	2
For dyrt	1
Andet	4
Ved ikke	13
Ialt	106

Igen afsløres en manglende konsekvens mellem argumentationen og den faktiske stillingtagen til transmission/pressedækning af begivenheden.

Man må vel i dag konstatere, at de fra mange sider fremførte formodninger om, at EM-arrangementet ville blive misbrugt af det sidderende græske styre til såvel intern som evt. også international propaganda ikke holdt stik. Men den planmæssige afvikling af mesterskabet har selvsagt virket til militærregeringens gunst. Hvorvidt anklagerne mod styret for at anvende inhumane metoder mod oppositionelle borgere i landet er berettigede, kan imidlertid ikke afgøres med sikkerhed på det tidspunkt, hvor dette skrives.

De seneste måneders debat om den aktuelle sag har med tydelighed vist, at for indstillingen til forholdet sport-politik er synspunktet sport-og-politik-bør-holdes-adskilte dominerende i befolkningen som helhed – og formodentlig ikke i mindre grad hos de aktive idrætsudøvere og idrætsledere. Men dette udsagn fortolkes ikke entydigt. Der kan ligge i det, at sport/idræt ikke bør anvendes (lade sig anvende) med ideologisk (eller måske national) målsætning eller bihensigt, men at sporten/idrætten bør tilstræbe at indtage en objektiv eller neutral rolle over for politiske forhold. Men opfattes den således, at sporten/idrætten kan og bør holde sig helt fri af praktisk hensyntagen til eksisterende politiske forhold og situationer, så at den ikke skal underkaste sig nogen begrænsninger overhovedet i sin udfoldelse på grund af sådanne forhold, må man imidlertid klart sige fra. Medmindre idrætsudøveren, lederen eller tilskueren da har som sin holdning, at alt er politisk acceptabelt, må han også tage de praktiske konsekvenser af sin indstilling.

M.h.t. beslutningen om den personlige deltagelse i et idrætsarrangement vil denne heldigvis jo da altid ligge hos den enkelte person og bør også gøre det formelt. Men når det gælder foreningers og landsorganisationers afgørelser om officiel medvirken ved internationale arrangementer, lader den hidtidige trafik, hvor relativt få lederes subjektive (men naturligvis utvivlsomt oprigtige) standpunkttagen af og til har været udslagivende, en del tilbage at ønske.

Det mest konstruktive resultat af debatten har været to skitser til en kodeks for dansk deltagelse i internationale idrætsarrangementer.

Den ene fremført af Politiken (den 27. juli). Den er vel nok noget for snæver i de grænser, den anlægger for medvirken (– pladsen tillader ikke en nærmere analyse i denne sammenhæng), men den er dog en nærmere overvejelse værd, selv om den i sin foreliggende udformning ikke er tilstrækkelig præcis til at være anvendelig i praksis.

Det andet forslag til faste kriterier for dansk deltagelse i idrætslige arrangementer med andre lande omtales i et interview med Dansk Idræts Forbunds formand, Kurt Møller, i Politiken (20. juli). Denne kodeks omfatter følgende tre forbehold (her nævnt i kort form):

- Dansk deltagelse kan ikke ske i/med et land, hvis
- 1) FN vedtager bindende sanktioner mod landet.
 - 2) Danmark afbryder de diplomatiske forbindelser med landet.
 - 3) Landet diskriminerer m.h.t. race, religion eller politisk opfattelse over for deltagere.

Senere udtalelser af Kurt Møller tyder på, at man har ladet dette initiativ falde. Det fortjener snarest at blive taget op til videre bearbejdelse!

Johan Tange.

Spredte tanker om gymnastiksituationen for mænd

Skal vi indstille os på, at mandsgymnastik, som den tidligere har været udformet, vil uddø?

Tallene fra D. d. G. U. for de sidste 4 år viser et klart fald for gruppen unge mænd.

	Unge mænd	Motionsmand	Drenge
65/66	10726	5199	15864
66/67	10569	5371	16264
67/68	10126	5819	19382
68/69	9180	7248	20193

Man er først begyndt at registrere i 3 grupper i 65/66, derfor kun 4 års statistik.

I D. D. S. G. & I. er man først begyndt at lave statistik på lignende måde i år, men det oplyses fra kontoret i Strandgade, at tendensen sikkerst er den samme.

D. G. F.'s statistik viser kun medlemstal for over og under 16 år.

Den gymnastik, man hidtil har dyrket, er udformet for unge mænd fra 17-25 år. Den blev udformet til mænd, der var stærke (derfor var der ikke decideret styrketræning) og til mænd i god kondition, det var i cyklens tidsalder (derfor var der ikke decideret konditionstræning).

Situationen er anderledes i dag. Hvor mange unge har hårdt fysisk arbejde? Hvor mange unge kommer til gymnastik i dag, hvis de ikke er motoriseret?

Man må nok tænke alvorligt på at lave en motionstræning, hvor der lægges stor vægt på *eksplosiv styrke – statisk arbejde – kondition* (O_2 -opt.) og *muskulær udholdenhed*. Men må så kvitte kravene om form, samtidighed og ensartethed.

Ledere af det, vi kalder folkelig gymnastik, må meget stærkt overveje, om det, de foretager sig med deres gymnaster, skal være for øjet eller for kredsløbet. Når fysiologer siger, at sagen drejer sig om styrke

og kondition, så kan det ikke hjælpe, at gymnastikledere interesserer sig for, om armen er 30° over eller under vandret, om fingrene er strakte eller ej, eller om en gymnast aldrig strækker armene helt.

Sæmværet i fritiden er mere formløst end tidligere, muligvis derfor passer den formløse gymnastik mange.

På de kredshold for unge mænd, der endnu findes, er der 2-5 gymnaster, som er dygtige til den form for gymnastik, som har været dyrket de sidste 40-50 år. Det er en gymnastikform, hvor det overvejende drejer sig om at gøre det så pænt, svært og ensartet som muligt, og hvor det er nødvendigt at kunne 5-10 standardspring, som bør være lært i drengeårene. Det er helt forkert, at de 2-5 gymnaster skal danne norm for, hvad der skal foregå i frivillig mandsgymnastik. Der må være en anden måde at drive motion på for unge mænd.

De unge mænd, der har lyst og evner til at blive dygtige gymnaster, kan henvende sig på amternes repræsentationshold. Sæt deltagerantallet til 25 og lad de store amter lave 2-3 hold. Ialt ca. 1000 mænd; der er såmænd ikke flere, der er interesseret i den form for gymnastik, det må man vist indstille sig på.

Spring og behændighedsøvelser må nok være forbeholdt drenge-, idræts- og elitegymnaster. Det er for farligt at lade alm. voksne mennesker springe, og det er svært at give en forsvarlig undervisning.

Hvis man ændrer gymnastikundervisningen som skitseret, opnår man, at mænd i meget forskellige aldre kan gå til gymnastik på samme hold, endvidere at man ikke behøver at være gymnast for at møde til gymnastik. Det kan nemlig ikke undgås med den propaganda, der for tiden føres i aviser, radio, TV og i denne vinter af D. I. F., at der vil komme mange »ikke gymnaster« i vore foreninger, men det bliver folk, der vil have motion. Hvis man til den nye gruppe kører frem med stof, der for størstedelen er udformet i 30'erne til unge mænd, forlader de hurtigt salen igen.

På et sted som D. J. I., hvor der kommer mange unge fra forskellige idrætsgrene, også mange, der ikke undervises i her, kan det ikke undgås, at man udformer gymnastikprogrammer, så de kan bruges opvarmende og konditionsgivende for alle idrætter, som bruger vintertræning indendørs.

Hvis man nu forsøger at lave gymnastikundervisningen mere motionspræget eller tilpasser den til andre idrætter eller udformer den, så begge køn kan få udbytte og fornøjelse af at gå til gymnastik, vil det selvsagt støde på modstand i betydelige kredse. Det bliver vel især fra folk, der træner elitehold; de vil få svært ved at udvælge gymnaster, som nu måske vil blive trænet efter helt andre kriterier.

Der vil komme modstand fra anden side. Ændringer af det bestående koster altid arbejde og tid. Pudsigt nok! I vores fritidssamfund bliver det nok det sidste, der bliver det største problem at overvinde.

Bent Lyngholm.

En introduktion i kybernetik og i dens muligheder i idræt

Målet med dette indlæg er at introducere og transmittere et beskedent kendskab om en videnskab, som fødtes i USA under den anden verdenskrig som et barn af krigsindustrien, og som i dag er en selvstændig videnskabelig disciplin, og som hos begge supermagter er højt prioritert på grund af dens uundværlighed i vor elektroniske tidsalder. Først for nogle år siden fik en række sekundære i-lande nøglen hertil, hvilket har manifesteret sig i en række faglige tidsskrifter – herunder også idrætsskrifter.

Kybernetikken er læren om de dynamiske, selvregulerende og selvorganiserende systemer. Et system er i videnskabelig forstand summen af elementer, som strukturelt og funktionelt er forbundet med hinanden efter bestemte regler. Et dynamisk system betyder blot, at systemet er underkastet swingningsbevægelser, der hele tiden stræber efter ligevægt. Med andre ord et stabilt system. Hvis dette system skal være selvregulerende skal det være i stand til selv at korrigere alle afvigelser fra et fast program. Eksempelvis kan en termostat indgå i et sådant system, idet termostaten selv holder temperaturen konstant på det af os ønskede niveau. Hvis dette stabile dynamiske og selvregulerende system også skal være selvorganiserende, skal det være i stand til at ændre sin reguleringmekanisme, sin indre struktur, således at systemets indre miljø kan opretholdes over for forstyrrende påvirkninger udefra. Det må automatisk tilpasse sig det ydre miljø.

Et sådant adaptivt system findes bl.a. inden for fysiologien, hvor eksempelvis organismen automatisk reagerer på ændrede kuldegrader gennem muskelkontraktioner (man ryster), der under frigivelse af energi tilfører organismen den ønskede varme inden for visse rammer. Her, hvor organismens indre miljø trues af temperaturændringer, selvregulerer elementer i det menneskelige organsystem processen, således at den ønskede ligevægt igen indtræder.

Nogle af hovedområderne i idræt, hvor en kybernetisk betragtningsmetode lader sig anvende, er:

Mennesket som et komplekst system, hvor især spørgsmål om dets sociale, psykologisk-pædagogiske og biologiske forhold under udøvelse af idræt kunne ønskes besvaret.

Trænings- og konkurrencesystemet i et kybernetisk lys.

Træningsprocesserne, hvor et højere niveau tilstræbes.

Læreprocesserne, f. eks. leder-idrætsmand.

Kybernetikkens 4 hovedaspekter følger følgende fire teorier:

I Informationsteorien

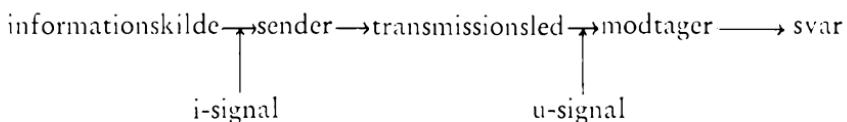
II Systemteorien

III Styrings-, kontrol- og reguleringsteorien

IV Spilteorien

I Informationsteorien

Ved information forståes her overførsel af meddelelser af enhver art fra en sender til en modtager i eller uden for den menneskelige organisme. Groft skematisk vil dette informationssystem se således ud:

Hvor der på den ene side af transmissionsleddet er et indgangssignal og på den anden et udgangssignal. Ved en alm. cykelergometertest vil forsøgspersonen være informationskilden, man vil øse af. Forsøgspersonens hjerte være senderen, der udsender signalet (pulsen), der via transmissionsleddet (stetoskopet) modtages af testeren, der bearbejder resultaterne til et kodet svar. I sender/transmissionsled/modtager vil der forekomme mange forstyrrende signaler (støj), der vil stå i et omvendt proportionalitetsforhold til de brugbare signaler. Informationsproblematikken bliver således i første række af teknisk art, idet målet må

være at få neddæmpet de forstyrrende signaler og rendyrket de relevante. I ovenstående eksempel vil informationskæden forbedres, hvis den menneskelige faktor ved målingen erstattes af apparater, der mäter og udsender eentydige oplysninger, f. eks. en pulstæller (sender) og en skriver (modtager). Givetvis ville forsøgsresultaterne også forbedres, hvis de signaler, forsøgspersonen modtager fra metronomen, erstattes af lyssignaler, udsendt i et lydisoleret, mørkagt rum. Når man ved, at testningen er behæftet med 10-12 % fejlkilder, burde denne informationskæde underkastes kontrolforsøg. Denne rent tekniske side af informationsproblematikken genfinder man i spørgsmålet om en rationel oplysningsudveksling mellem træner og løber, der ønsker at løbe under en funktionel belastning. Hvorledes kan en sådan informationskæde etableres? Hvorledes instruere et fodboldmandskab kontinuerligt under spil? Hvilke tekniske muligheder kan anvendes for at formidle informationskontakt mellem træner og svømmer i vand? Der kunne skitseres adskillige lignende situationer, hvor en teknisk signalren informationskæde kunne lette instruktionen. Men også inden for læreprocesserne vil dette informationssystem være anvendeligt. Enheden træner-idrætsmand-træning-præstation udgør et informationssystem med vekselvirkende informationstransmission. Begge sider fungerer som sender/modtager, idet træneren instruerer (sender oplysninger til) idrætsmanden, der i udførelsen giver træneren oplysninger tilbage til ny informationssending.

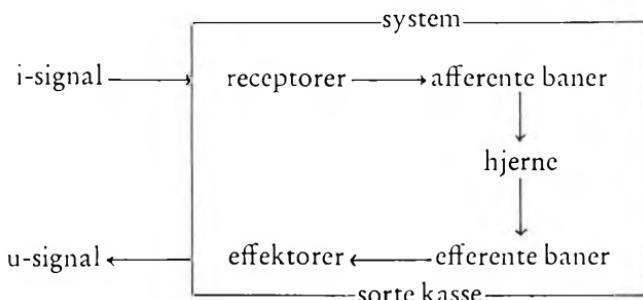
Denne vekselvirkende informationsstrøm kan teknisk forbedres ved hjælp af film, fjernsynsbånd o. s. v. Kort sagt: transmissionsleddet forbedres; men kommunikationen træner-idrætsmand kan svigte verbalt. Forstår de i grunden hinanden? Reagerer idrætsmanden på de af træneren udsendte signaler i overensstemmelse med den forståelse, trænere selv lægger i sine signaler? Kunne der ikke etableres et symbolsprog, således at der kun var en tydning, en kode? Hvilke læreteorier er bedst under givne omstændigheder, at lære gennem erfaring, gennem succes, auditivt eller visuelt, gennem maksimal optimering o. s. v.? Inden for pædagogikken vil en kybernetisk informationsanalyse kunne afklare mange af disse spørgsmål. Først i de seneste år synes et systematisk forsøg gjort.

II Systemteorien

Systemteorien skabes gennem en analyse, der fører til en syntese, der evt. kan føre til en teori. Ved analysen betragtes og analyseres systemets enkelte elementer. I centrum for undersøgelsen står spørgsmålet om, hvilken sammenhæng, der eksisterer mellem systemets indgang og dets udgang. Ud fra dette svar kan systemets egenskaber afledes. Den sorte kasse, der lig det ukendte system, tilføres et signal og afgiver et andet signal som svar. Den sorte kasse har forårsaget en ændring af signalet. Hvilke strukturer indeholder systemet, der betinger denne ændring? Dette er analysens mål. Til forståelse herfor kan nævnes reaktionstiden.

i-signal → system → u-signal

hvor mennesket reagerer på et signal efter en bestemt tid

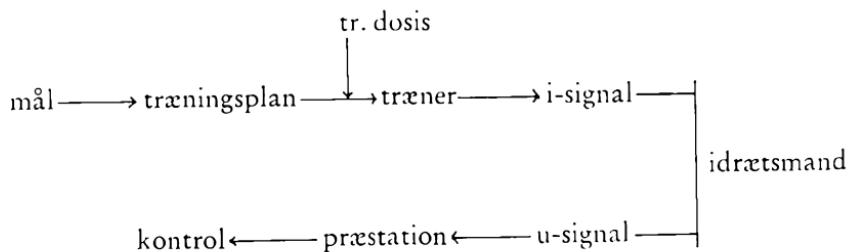

$t_R = t_U \div t_I$, hvor R er reaktionshastigheden, vil $t_R \rightarrow 0$, når $t_U \rightarrow t_I$ mål i sec. Ud fra en analyse vil det være muligt at vinde værdifulde oplysninger til forbedring af reaktionstiden. Det vil være muligt at konstatere, hvilke ukendte elementer, der har forårsaget langsom reaktion under forskellige situationer.

Gennem mange analyser af eksisterende systemer vil man kunne skabe sit modelsystem, der i forenklet form må være undergivet de samme love, som styrer de virkelige systemer. Man skaber synteserne. Eksempelvis kan man udsætte en idrætsmand for et træningssystem for at finde de love, der evt. gør sig gældende i dette kybernetiske system.

Skovtræning

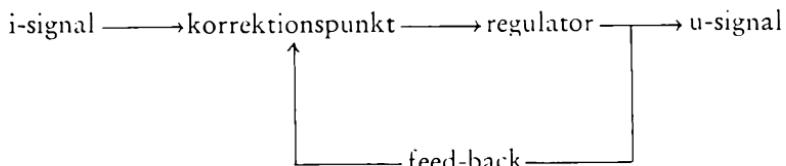

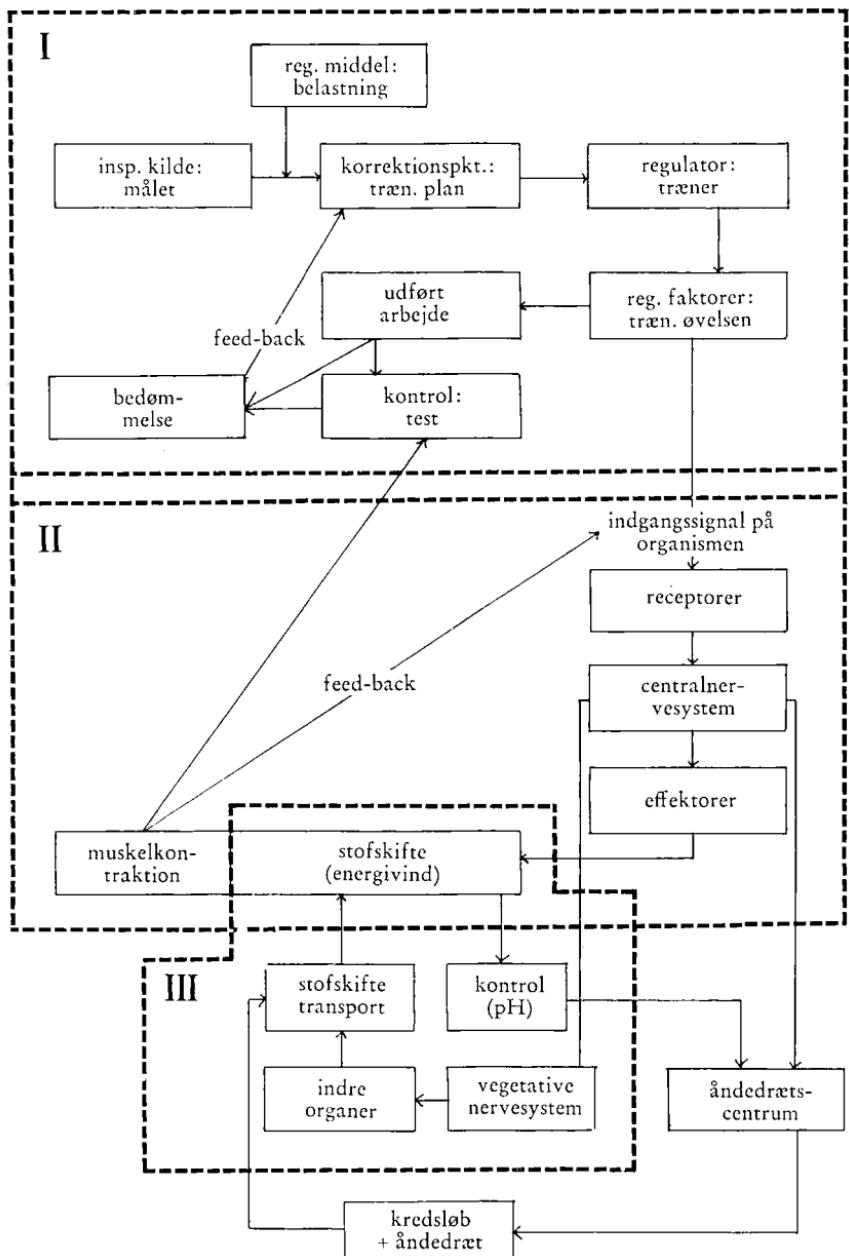
Hvad sker der, hvis et af systemets elementer ændres? Man kunne tænke sig, at træningsdosis øgedes med 10 %. Hvorledes ændres da den øjeblikkelige præstation? Hvordan kontroltesten? Reaktionen på en ny instruktør, træner, en ny instruktionsform o.s.v. ville være ønskværdige mål, men endnu kan sportsvidenskaben ikke svare på mange af disse spørgsmål, men hermed være udfordringen videregivet.

Selve systemteoriens hovedopgave er at fastslå de generelle lovmæssigheder, som de dynamiske systemer styres ved samt at anvise muligheder for udnyttelse inden for de enkelte fagdiscipliner – i dette tilfælde idrætten.

III Styrings-, kontrol- og reguleringsteorien

Kybernetik betyder sproglig styring; men dette er kun den halve sandhed, idet der ikke blot indgår en styring af systemerne, men også en regulering af disse. En styring er en ensrettet proces, hvor et element gennem signaler påvirker det næste element. Skal man køre bil, udsender hjernen som det overordnede organ en række impulser, der via forskellige elementer får bilen til at dreje i et sving. Reguleringen er derimod en dobbeltsidig proces, hvor impulserne igen gennemløber den åbne kæde; men sidste element kan igen påvirke første element. Kæden er nu lukket i et kredsløb. I eksemplet med bilen viser det sig måske, at der den dag er glat. Dette registreres, og en korrektion af fart, koncentration o.s.v. sker. Fænomenet kaldes feed-back, der skematisk kan udtrykkes således:

Forenklet model af et komplekst kybernetisk system.

Tidsskriftet: Theorie und Praxis der Körperkultur, hæfte 11, 1968.

Der eksisterer således flere signaler. Det oprindelige i-signal samt de signaler, som sidste element lader tilflyde korrektionspunktet. Tilbage-reguleringen muliggør dermed en korrektion, således at u-signalet stemmer overens med det signal, som ville være blevet sendt under de nu kendte betingelser. Enhver form for dobbeltsidig undervisning, som blev skitseret under informationsteorien, rummer feed-back.

I virkeligheden er de kybernetiske systemer komplekse. Nedenfor skal vises, hvorledes tre systemer virker ind på hinanden:

- I Det idrætslige træningssystem
- II Muskelvirksomhedssystemet
- III Stofskiftesystemet

Modellen er naturligvis forenklet, men lader sig let supplere.

Se diagrammet side 21.

Dette diagram må på ingen måde tages som et fuldstændigt billede af disse tre systemers sammenhæng. Mange forbindelser er endnu at betragte som »sorte kasser«, der først gennem forskning kan lukkes op. Endvidere vil mange andre systemer afgørende kunne virke ind på dette kompleks, og efter andre ville kunne anvendes til yderligere fuldstændiggørelse af idrætsmandens stilling i et træningssystem.

Det fjerde og sidste aspekt er spilteorien, som omhandler de strategiske muligheder i konfliktsituationer under spil. Da dette imidlertid ikke lader sig forstå ved en overfladisk behandling, må det tages frem ved en senere lejlighed.

Lægges et kybernetisk systemnet på mange uafklarede forhold, vil en forskning det næste tiår forhåbentlig afgørende kunne klarlægge de styringsmekanismer, som man arbejder under, således at man undgår den næsten totale blindhed og tilfældighed, som råder inden for moderne træningslære.

Ole Worm.

Skriv selv et digt!

Opgave stillet i faget dansk besvaret af elev Ingeborg Koller Nielsen:

Opvågningen

igår var jeg bange
bange for at vågne
for jeg var nu nærmere
tiden, stedet, lokalet
og de som skulle bestemme
med et enkelt ord
ja – nej
nej – ja
med lukkede øjne
tænke, håbe, antage, tro
skubbe det fra sig lidt endnu
bare ligge uden tanker

vågne igen
ikke tænke på ordet, nej
bare nyde stilheden
ha' det rart og hygge sig
med åbne øjne
se lyset, fornemme dagen
høre de første lyde
forventning, glæde, lyst

vågne
– eksistere

»Mor og barn« gymnastik

I en week-end i september måned samlede 40 af Dansk Gymnastik-Forbunds lærerinder fra hele landet til et nyt og spændende kursus.

Ideen til dette kursus stammede fra Gymnaestradaen i Basel, hvor et tysk hold, bestående af mødre og småbørn, gav en yderst charmerende opvisning.

Manden bag opvisningen var gymnastikpædagogen Helmuth Schulz fra Düsseldorf, og det var ham, D.G.F. havde formået til at give instruktion i Danmark.

Mor og barn-gymnastik er i flere år blevet praktiseret i Tyskland, og der er ingen tvivl om, at den form for gymnastik – efter instruktionen i september – vil blive lige så populær i Danmark.

Helmuth Schulz var en fremragende instruktør – en personlighed og en stor pædagog.

Mor og barn-gymnastik henvender sig til børn i 2-5 års alderen.

Mor og barn-gymnastik skal være et samarbejde mellem mor og barn. Først viser moderen øvelsen, derpå gør barnet den efter. Hvert barn har sin »instruktør«, nemlig moderen, som er under vejledning af en dygtig instruktør, som er uddannet til netop denne opgave.

Fælles gymnastik og leg for mor og barn er ikke alene for barnet af stor værdi, også for moderen – der som partner deler barnets glæde i bevægelsen – er det en stor berigelse. Nu kan mødrene, der før bragte deres småbørn til gymnastik, og som derefter hentede dem eller under timen var tilskuere, under kyndig ledelse selv gøre gymnastik og lege med sit barn. Med denne form fremmes familiefællesskabet.

Fordelene er indlysende. Moderen får motion. Barnet lærer at lytte og udfolde sig fysisk i legende form, og barnet føler sig tryg, fordi mor er lige ved hånden.

»Frem med glæden og familiefællesskabet« er Helmuth Schulz' valgsprog. Det var netop fornemmelsen af denne livsindstilling, vi oplevede ved Helmuth Schulz' »Mor og Barn«-opvisning i Basel.

Signe Troelsen.

Arbejderne og uddannelsesmonopolet

Sommeren 1966 vedtog Folketinget loven om Højere Forberedelseseksamen, og undervisningen, der med fællesfag og tillægsfag efter tilvalgsprincippet udover gymnasiets fagkreds omfatter formning og psykologi, påbegyndtes august 1967. HF var tænkt som en erstatning for seminariernes præparandklasser, som med den begrænsede seminarierekapacitet ofte var en blindgyde, og som et tilbud til folk fra erhvervslivet, der tidligt havde forladt skolen og først senere følte trang til en videregående almenuddannelse. Om nydannelsens popularitet vidner det imponerende ansøger-antal, hvoraf der hvert år kun kan findes plads til omkring halvdelen på landets HF-uddannelsessteder (august 1969 var ialt 4.080 elever under uddannelse på 40 kursussteder). Optagelsesret giver realeksamen, 9. og 10. klasse med prøve i de »væsentlige« fag samt alle andre, der efter HF-kurssets rektors faglige og personlige skøn fandtes egnede. Men med den kommende 9 års undervisningspligt, som i praksis bedst vil kunne administreres i en enhedsskole, og efter anerkendelsen af HF som adgangsgivende til de fleste højere uddannelser, er ringen sluttet: Det danske undervisningssystem ejer et fuldgyligt alternativ til det traditionelle gymnasium – »den sorte latinskole«'s gamle monopolstilling er sprængt af presset fra en ny tids krav.

Uddannelsesproblemerne står af vægtige grunde centralt i den aktuelle samfunds- og kulturdebat. For den enkelte har såvel den teoretiske og praktiske skoling afgørende indvirkning på fremtidige indtjeningsmuligheder, i dag mere end nogen sinde. Men i et større socialt perspektiv synes udviklingen at bekræfte den tese, som sociologer og andre samfundsfolk har opstillet, at et samfunds velstand, dets teknologiske, industrielle og kulturelle stade på længere sigt først og fremmest beror på omfanget og karaten af den uddannelse, som det evner at byde sin ungdom. Den høje prioritering i samfundsplanlægningen, som avancerede lande som U.S.A., Sovjetunionen, Sverige og Canada giver uddannelse og dygtiggørelse, bør bl.a. opfattes som en

realøkonomisk investering i fremtiden, et nationaløkonomisk regnestykke om høj forrentning over en årrække. Såfremt vi fortsat ønsker at deltage i den velstandsudvikling, som den højtindustrialiserede del af verden i de sidste årtier har været inde i, melder det påtrængende spørgsmål sig, om samfundet stadig kan undvære den begavelsesreserve, som vitterligt skjuler sig bag den socialt skæve rekruttering til universiteterne, handelshøjskolerne, teknika, ingeniørakademiet, landbohøjskole o. s. v. I øvrigt: denne problemstilling er ikke tænkt blot nationalegoistisk; hvis den tekniske bistand til udviklingslandene skal fortsættes og udbygges – og denne målsætning er ønskelig af mange økonomiske, sikkerhedspolitiske og moralske bevæggrunde – må der eksistere et tilstrækkeligt ekspertantal og de fornødne økonomiske ressourcer. Der til en folkebevidsthed om at have råd.

I sin solide og velformulerede kritik af det danske klassesamfund: »Velstand uden velfærd« påpeger Bent Hansen s. 162: »Ungdommens Uddannelsesfond, der som sigte ved oprettelsen havde at demokratisere uddannelsen, er i realiteten blevet en støttefond for de uddannelser, der er typiske for de velstillede og veluddannede borgers børn. Det er latteelige beløb, der er sat af til andre uddannelser – og nærmest oprørende at se, hvor noget nær umuligt det er for selv meget dårligt stillede forældre at få støtte fra UU, hvis deres børn er i lære og ikke under en eller anden teoretisk uddannelse«. Hertil replicerer det såkaldte »von Eybenudvalg«, nedsat juni 1965 af daværende undervisningsminister K. B. Andersen, i sin betænkning (1968) s. 205: »Hvis den offentlige støtte til de uddannelsessøgende effektivt skal bidrage til demokratiseringen af tilgangen til videre uddannelse ud over den undervisningspligtige alder, og hvis det skal gøres muligt for de uddannelsessøgende at gennemføre deres uddannelse uden erhvervsarbejde af studiehæmmende omfang, er det efter udvalgets opfattelse nødvendigt, at mulighederne for offentlig støtte til den enkelte kommer op på et niveau som foreslået i denne betænkning«. Udvalgets forslag, som fortsat opererer med kombination af stipendum og lån efter særlige regler, ville for 1968/69 skønsmæssigt andrage ca. 582 mill. kr. mod den eksisterende ordnings ca. 125 mill. for samme skoleår. Mådeholdet er åbenbart på baggrund af mindretallets krav om fuld stipendiestøtte efter få år, rejst af repræsentan-

ter i udvalget for ca. 300.000 uddannelsessøgende; alligevel udsatte regeringen lovforslaget foreløbig til næste år. UU-midlerne fordeles på basis af forældreindkomst, antal børn under uddannelse, formueforhold, egen indtjening m. v. efter regler, som stort set dårligt kan udtænkes retfærdigere, så længe beløbene på skatteselvangivelsen er afgørende. Den nugældende UU-ordning er på mærkværdig vis til størst glæde for visse rige og de fattige, mens de fleste med mellemindtægter må nøjes med helt utilstrækkelige beløb og klare sig efter egen evne. Imidlertid vil netop disse grupper nyde godt af øgede UU-bevillinger. Løsningen er derfor: tilstrækkelige statsydeler til UU, en højere grænse for støttens aftrapning efter forældreindtægt og fuld indlemmelse af lærlingen, den største uddannelsessøgende gruppe, under UUs domæne efter rimelige støtteregler – uanset at alle under lærlingeloven som eneste uddannelsesgruppe modtager egentlig uddannelsesløn for deres indsats! De øvrige grupper får bonus efter eksamen gennem højere lønskalaer.

Når de unge forlader folkeskolen, har de – groft generaliseret – kun tre muligheder: 1) gymnasiet, som giver en fortsat almenuddannelse og et senere favorabelt erhvervsvalg; 2) en læreplads i erhvervslivet, som udelukkende bliver faglig og 3) ikke-faglært arbejdskraft. Kun den førstnævnte gruppe på ca. 6 % synes at opnå den menneskeret om uddannelse, som i FNs ideale erklæring lyder: »Undervisningen skal tage sigte på den menneskelige personligheds fulde udvikling og på at styrke respekten for menneskerettighederne og grundlæggende friheder«. Dette misforhold, disse klasseskel i det globalt betragtet velstående Danmark er skarpest blevet kritiseret af pioneren for erhvervsvejledning herhjemme, rektor Jens Ahm, der i »Fremitidens skole« (Gyldendal 1966) konkluderer (s. 70-71): »Vi har i vidt omfang demokratiseret undervisningen gennem hele folkeskoleforløbet, men derefter hører det op. Ved folkeskolens afslutning deler vi stadig de unge i 'ledere' og 'nyttige borgere', eller om man vil i 'åndens og håndens arbejdere'. Vi betragter uddannelsen af den første gruppe som et offentligt anliggende, mens vi for den anden store gruppens vedkommende helt overlader til erhvervslivet at afgøre, hvem der skal have en uddannelse, og hvilken uddannelse de skal have. Ligesom for 100 år siden betragter vi disse unge som 'arbejdskraft' og ikke som unge, der skal lære at arbejde sam-

tidig med, at de udvikler sig personligt. Så længe vi opretholder denne forskelsbehandling, bliver al vor tale om lige adgang til uddannelse til tomme ord». Også denne karakteristik dækker virkeligheden. Meget af miséren skyldes, at det danske uddannelsessystem i høj grad har været præget af liberalistisk tankegang, frivillighedens princip, tilbud for de der kan betale skolepenge o. s. v.; en af konsekvenserne er en rekordagtig lav undervisningspligt, fastsat til 7 år i 1814. Statistikken viser, at den gruppe, som forlader skolen efter 7. klasse, udgør ca. 15 % og overvejende består af unge fra økonomisk dårligt stillede hjem. Denne gruppe vil møde stadig ringere beskæftigelsesmuligheder i brancher, der sjældent indebærer nogen uddannelsesmæssig fremtidsværdi, hvilket hverken de uoplyste unge eller samfundet kan være tjent med. Kommende generationer vil dømme os for social uansvarlighed, hvis vi udsætter disse unge for reel arbejdsløshed og permanente lavtlønsvproblemer ved at udskyde presserende reformer.

Skønt folketingenet har vedtaget en principiel udvidelse af undervisningspligten til 9 år senest i 1973, nærer jeg personlig en vis frygt for, at store befolkningsgrupper kan vindes for den opfattelse, at denne pligt og en eventuel enhedsskole betyder en beskærelse af de demokratiske frihedsrettigheder og formynderi over individet ved statstvang, hvilket kredse i partiet Venstre og den grundtvigske fri- og efter-skolebevægelse har ført kampagne på. Historisk belæg for denne frygt danner eksemplet med skolereformen af 1937, som Venstre lokalt søgte at sabotere; i årtier lykkedes det sognéråd at forhale oprettelse af de centralskoler, som var nødvendige for landboungdoms videreuddannelse gennem 8. klasse og eksamensfri mellemsskole. Logisk halter reformmodstandernes argumentation i flere led; bl. a. kan man ikke indføre en tvang, som har eksisteret i over 150 år. Samfundet kan med rimelighed stille visse elementære krav til borgernes kundskaber og evne til at læse, regne og skrive, ellers ville den sociale mekanisme i sidste instans gå i stå; de ekstra to år kan betragtes som en tilstrængt justering efter det moderne behov. Pudsigt nok er de højttalende modstandere af statstvang oftest varme tilhængere af værnepligt, og i en digression må det vel være tilladt at fremhæve, at her ligger en kvalitativ forskel; hvis skoler verden over nåede sine højeste pædagogiske

mål, var behovet for militær og værnevilje forhåbentlig mindre. At henvise til den frivillige efteruddannelse i efter-, fri-, høj-, aften- og ungdomsskoler har tvivlsom relevans for de titusinder, som forlader folkeskolen efter syv år, fordi såvel denne gruppens entydige sociale karakteristika som praktisk skoleerfaring viser, at det sjældent er denne gruppe, som senere benytter sig af de stående tilbud om videregående uddannelse.

Med orienteringsfagene, erhvervspraktikken, de nyttige tilvalgsfag m. v. søger folkeskolen at etablere en fleksibel og harmonisk overgang til det praktiske liv, en bedre baggrund af viden og modenhed før den betydningsfulde udfordring, som valget af ét virke ud af erhvervsmangfoldigheden er. Hvis folkeskolereformen og udvidelsen af uddannelsesfonden kan rette på de værste skavanker i uddannelsessystemet, forskelsbehandlingen og den socialt skæve rekruttering til den højere undervisning, kan en fortsat udsættelse vanskeligt forsvareres. Uddannelsessektoren er landets vigtigste »erhverv«, og vi må evne at investere i mennesker.

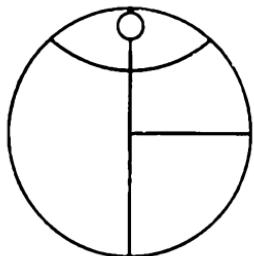
Hvad enten man kalder sig socialdemokrat eller socialist – for de der ønsker en evolutionær omdannelse af samfundet til et fuldgyldigt demokrati, er uddannelsesproblematikken og oplysningen en af fremtidens nøgler, nødvendig til bevidstgørelse af flertallets dybeste interesser og højeste mål. For arbejderbevægelsen er det et løfterigt perspektiv, at højere kundskabsniveau i forlængelse af indsigt og horisont synes at medføre øget social interesse og et stærkere politisk engagement. Men århundreders standsopdeling og erhvervsindavl har præget dybe mærker i den sociale bevidsthed; selv efter en formel ligeret til uddannelse og erhvervsvælg vil stærke psykologiske barrierer ligge spærrende tilbage – antiintellektualisme, akademikerhovmod, fordømme og gensidige aversioner, som de ældre ofte har held at indpode ungdommen tillige. Modviljen over for de studerende intellektuelle har gamle rødder, bl. a. i det 18. og 19. århundrede, hvor rekrutteringen til samfunnets seniorstillinger stort set skete fra latinskolerne, som i modsætning til den mangelfulde almueskole var en betalingsskole for »de fine, de formuende og de dannede«. Bortset fra høj- og friskolebevægelsen ændredes dette forhold først væsentligt med skoleloven af 1903. I vort

århundrede er ingen danskere analfabeter, men først henimod århundredets midte var det almindeligt, at bredere befolkningslag sendte deres børn til videregående uddannelse, gymnasier, handelsskole, teknikeruddannelse m. v. Uvidenhed avler fordomme, og indavl belaster. Antiintellektualismens modstykke er akademikerhovmodet, hvis yderste konsekvens er ekspertstyret, en ny form for oplyst enevælde af få indviede. Et fremtidigt samfund med klassedeling efter intelligenskvotient, hvor de folkevalgte organer umyndiggøres af teknologiske og burekrate, ville være uudholdeligt – af mange årsager, men især fordi det uundgåeligt vil skabe nye økonomiske skel, en udemokratisk magtstruktur og en kraftig nedvurdering af andre værdifulde, almenmenneskelige aktiver. Mens det ureflekterede had til intellekt historisk var en støtte for fascismen, kan intelligenshovmodet tendere mod teknokratiet. Dybest set er dette oplysningens og pædagogikkens største udfordring, og sprængningen af uddannelsesmonopolet får en ny, udvidet mening.

Bringer de førstkomende år de sidste afgørende reformer i uddannelsessektoren, står kun traditions- og miljøbestemte hindringer tilbage for demokratiseringen. I sidste instans må arbejderne selv bryde uddannelsesmonopolet helt i overensstemmelse med de politisk bevidstes vished om, at arbejderbevægelsens frigørelse må være dens eget værk. For befolkningen er det en stor fordel, at embedsmænd, ledende pædagoger, dommere og andre administratorer indefra kender livsforholdene for hovedparten af de mennesker, hvis interesser de er sat til at varetage. Det afgørende spring bliver i denne relation: I gymnasiet eller ikke i gymnasiet – her må mentalitetsændringen ske. Hjemmene må gennem et meget bedre oplysningsarbejde fra skolernes side og fra arbejderbevægelsen selv gøres »minded« for gymnasieuddannelsen, hvor 43 % af befolkningen stadig blot er repræsenteret med knap 10 % elever. Et væld af perspektiver åbner sig og kræver belysning – kun ét skal til slut nævnes: Den igangværende radikalisering af studenterverdenen og større akademikergrupper er historisk helt ny. Denne udvikling: at stadig større grupper stiller sig sagligt kritisk til det bestående system, dets normer og uligheder, er vel et af tredsernes løfterigeste tegn.

Klaus Jørgensen, historiestuderende.

Den 5. Gymnaestrada i Basel 2.-6. juli 1969

Efter Lingiaden i Stockholm i 1949 toges initiativet til Gymnaestradaen, som afholdtes første gang i Rotterdam 1953, Belgrad 1957, Stuttgart 1961, Wien 1965 og nu i Basel 1969.

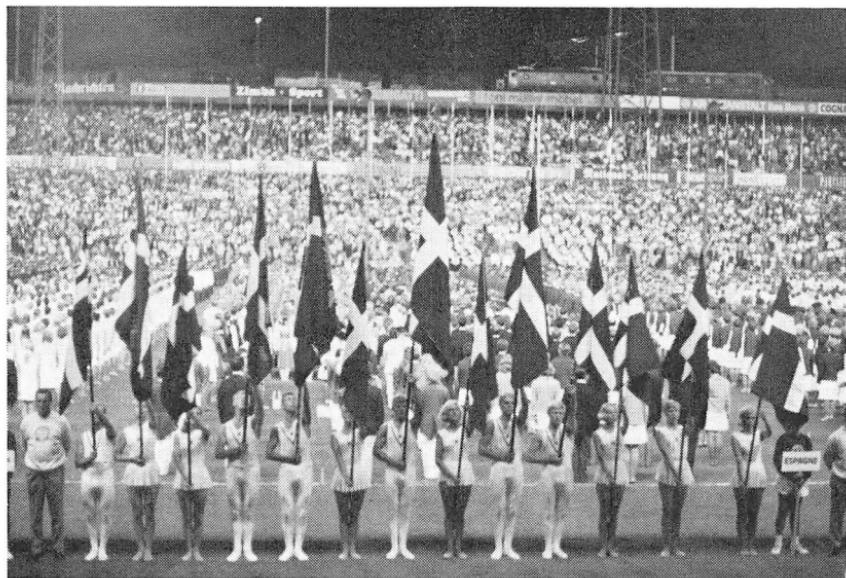
Initiativtageren til Gymnaestradaen, den nu 80-årige hollænder J. H. F. Sommer, udtrykte i sin tale ved åbningshøjtideligheden på St. Jacobs Stadion i Basel, at ideen: at samle gymnaster fra hele verden, som uden konkurrencejagt kunne vise mangfoldigheden af gymnastikkens muligheder, var bevaret gennem årene.

12.000 gymnaster fra 27 lande, hvoraf nogle kom så langvejs fra som Argentina, Brasilien, Venezuela, U.S.A., Canada, Tunis, Israel og Kuwait, deltog i den 5. Gymnaestrada, som var perfekt arrangeret. F. eks. var der til hvert land en vært eller værtinde, som talte gæstelandets sprog.

Basel var med sine historiske minder, med et af verdens fornemmeste kunstmuseer og med »Goetheanum«, Rudolf Steiners verdensseminarium, et studium værd; men kun små og forjagede blev disse studier, for det var først og fremmest for at »studere« gymnastik fra 27 forskellige nationer, vi rejste til Basel. Gymnastik – hvor sekunder og målebånd intet betyder; men hvor fredeligt samvær i fælles sag var af største betydning.

For tætpakkede tribuner med 30.000 jublende tilskuere marcherede 12.000 gymnaster en vidunderlig højsommeraften ind på St. Jacobs Stadion iklædt paradedragter i alle regnbuens farver. 500 deltagere fra Danmark – Gymnaestradaens tredie største deltagernation – var klædt i hvidt og rødt.

Indmarchen var ordnet efter det franske alfabet, da fransk er det officielle sprog for Fédération Internationale de Gymnastique (F.I.G.).

Fra åbningsceremonien

Da de 12.000 gymnaster var på plads, blev gymnaestradafanen ført ind, mens den schweiziske nationalsang tonede ud over det kæmpestore stadion og skabte – trods hudfarve og sprog, trods ulige socialgrupper og forskelligt arbejde, trods ulige styreformer og ideologier, trods ulige målsætninger i livet – en højtidelig samhørighed mellem gymnasterne.

F. I. G.s præsident, italieneren Arthur Gander, åbnede stævnet. Efter åbningshøjtideligheden var der opvisning af schweiziske massehold samlet fra landets kantoner.

Opvisningerne afvikledes i de kommende dage i 6 haller: »Mustermesse«, som lå i én kilometers forlængelse af hinanden, samt på 2 nærliggende idrætspladser. Selv om opvisningsforholdene næppe i noget land kunne etableres bedre, så var det dog – med 95 opvisninger pr. dag fordelt på 8 opvisningssteder – en fysisk umulighed at overvære de opvisninger, man havde beregnet at se.

Af de hold, som jeg havde tænkt mig at se, og som jeg nåede at se, var følgende 2 hold mest fremmedartet eller imponerende.

Afrika: Et herrehold på omkring 100 jonglerede med store cylinder-

formede, afrikanske trommer. De hoppede, sprang, kastede, trimlede, trillede og trommede med en næsten uhyggelig ensartethed til sydafrikanske rytmer. Fremmedartet.

Tjekkoslovakiet: 30 elitedamer – klædt i rødt. Et utroligt dygtigt hold, som udførte et væld af svære kombinationer og momenter både på gulv og på 8 høje ligevægtsbomme, som snart stod på rækker, snart i firkanter, snart i stjerneform. Pludselig var både bomme og gymnaster i en chokerende ny opstilling og imponerende balance. Både på gulv og på bom blev holdets øvelser udført i en elegant, rytmisk ballet – og idrætsbetonet legeform. At gymnasterne tilligemed var lige høje, flotte, slanke og veltrænede, gjorde selvfølgelig sit til, at opvisningen var en imponerende oplevelse.

Dagen lang – samtlige 5 opvisningsdage – var alle tilskuerpladser i de 6 haller og på de 2 idrætsbaner tæt besat af et levende, interesseret publikum.

Som en gave til gymnaestradaens arrangører og deltagere havde vejret været ideelt under hele stævnet, men kort efter afslutningsceremonien begyndte det at styrtregne. Arrangørerne havde dog forinden bragt den 5. Gymnaestrada vel i havn.

Om 4 år, i 1973, året efter den kommende olympiade, arrangeres den 6. Gymnaestrada. *Hvor* står endnu hen i det uvisse.

Signe Troelsen.

Gymnastiktourne USA - Mexico

I danske kredse er Flensted-Jensens navn efterhånden så godt kendt, at han ikke behøver nogen yderligere præsentation.

I week-end'en d. 25.-26. maj 1968 afholdtes den endelige udtagelse af deltagere til turen. Der blev udtaget 12 mandlige og 12 kvindelige gymnaster samt 2 pianister, hvoraf jeg var så heldig at blive den ene. Efter udtagelsen fik vi af Flensted-Jensen tilsendt mere detaillerede oplysninger om turen. Vi fik at vide, at den ville strække sig over 8 måneder med start fra 1. august og forventet hjemkomst d. 1. april 1969.

Den 4. august samledes holdet på Haslev Landbrugsskole, hvor træningen påbegyndtes. Dagene i Haslev gik med intens træning i gymnastik og folkedans.

Den 21. august afrejste holdet fra Kastrup. Vi fløj med det islandske luftfartsselskab Loftleidir. Flyveturen gik over Oslo, Reykjavik til New York. Under turen Reykjavik–New York var vi så heldige at flyve ved dagslys, hvilket gør en flyvetur endnu mere spændende og interessant; da vi passerede hen over sydspidsen af Grønland kunne vi langt nede se de enorme isflader med forrevne klippetoppe, som gav det hele et endnu mere barsk og øde udseende.

Fra New York kørte vi med bus til Kent i Connecticut. På Kent School fortsatte træningen yderligere 14 dage. Medens vi boede dér, fik vi karavanen, 8 biler og campingvogne, gjort rene og sat i stand. Alt er i orden nu.

Den 7. september startede karavanen fra Kent – sydpå mod New York. Selv om turen til New York ikke var så lang, gav den os alligevel et godt indtryk af det moderne U.S.A. med dets myldrende trafik. Vi opholdt os i New York i 2 dage, hvor vi gav vores første opvisning på en Highschool. Der blev også tid til Sightseeing – allerede den første aften, lørdag, var vi en tur over til Manhatten. Under sejlturen passerede vi tæt forbi Frihedsgudinden – lysende mod nattehimlen. Vi var

oppe i verdens højeste bygning, 102 etager, The Empire State Building, hvorfra der var en fin udsigt ud over millionbyen. Endelig bør nævnes, at vi på én af turene kørte igennem negerkvarteret Harlem, og dér så vi med egne øjne en elendighed og en i den grad snavset bydel, som man vanskelig kunne forestille sig fandtes, når man har set den øvrige del af New York. Overalt var butiksvinduerne beskyttet med jerngitter, og husene bar tydeligt præg af tidligere voldsomme raceuroligheder.

Fra New York kørte vi nord på mod Niagara. Undervejs gav vi opvisning i flere af de byer, vi kørte igennem, for det meste på Highschool eller College.

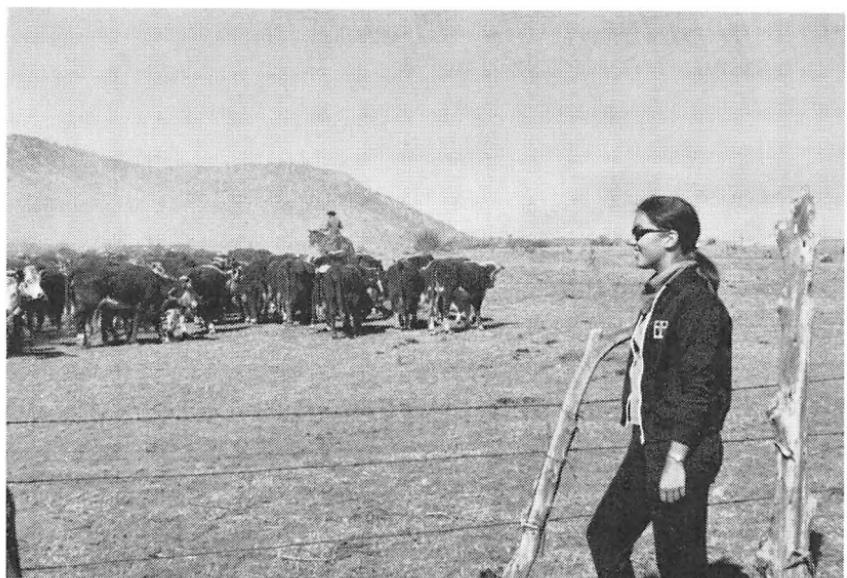
Niagarafalls består af 2 fald – Hesteskofaldet og Regnbuefaldet. Navnet Niagara er indiansk og betyder »det tordnende vand«, hvad det også fuldt ud svarer til. Vi parkerede på Canada-siden af faldet, hvorfra vi om aftenen kunne se det farvestrålende syn af det buldrende vand med dets tågede skumsprøjt belyst af kulørte projektører.

Fra Niagara kørte vi næsten stik syd på – mod Mexico. Dagene fulgte nu rask efter hinanden, med lange køreture om dagen og opvisning om aftenen. Der var ofte stor forskel på de opvisninger, vi gav – både hvad antal af publikum og bifald angår. Ofte fik vi det, man kalder »Standing ovaytion«, publikum rejser sig og klapper, hvilket er den højeste form for bifald, amerikanerne kender.

Vi overnattede flere gange i Stateparker – en slags campingpladser. En nat parkerede vi ved bredden af Mississippi. Vi gav også opvisning i Memphis, byen hvor negerlederen, Martin Luther King, blev myrdet og ligger begravet.

Flere gange efter opvisning blev vi inviteret ud i amerikanske hjem, hvor det for os var meget interessant at se, hvordan amerikanske familier indretter sig. En af de ting, der faldt os i øjnene, var de amerikanske haver, der for det meste kun består af græs med enkelte buske, uden blomsterbede og hække. Én ting, som overraskede os, var de grå og triste kirkegårde uden beplantning – helt ulig de danske.

Efterhånden som vi kom længere syd på, blev det bakkede, næsten bjergagtige landskab mere og mere fladt og steppepræget. Vi kørte nu ind i udprægede landbrugsområder med vidstrakte majs- og bomuldsmarker. Underligt, at det kun er godt hundrede år siden, nybyggerne

Jutta i det sydlige U.S.A.

med deres heste- og studeforspand drog ud til disse områder for at opdyrke den ubørte, men frugtbare prærie.

Vi kørte dag efter dag – men så vi på kortet, var det forbavsende lidt, vi nåede frem hver dag. En fantastisk vilje og tro på fremtiden må disse kulturens banebrydere have været i besiddelse af.

I Texas var vi en søndag ude og se Nasastationen, der er trænings- og uddannelsescenter for de amerikanske rumpiloter.

Den 3. oktober passerede vi Rio Grande, der danner en naturlig grænse mellem U.S.A. og Mexico. Vi kørte over grænsen i byen Laredo.

Det var en brat overgang at køre fra det moderne og velhavende U.S.A. ind i det fattige, næsten middelalderlige Mexico. Alting blev med ét mindre og af dårligere kvalitet. Man fik indtryk af, at der ikke var noget, der hed renovationsvæsen. I de byer, vi kørte igennem, flød både gader og fortove med stinkende affald. Mexico er et kontrasternes land, med få meget rige og mange meget fattige, men måske alligevel lykkelige mennesker. Overalt hvor vi kom frem, mødte vi kun venlighed.

Den 7. oktober ankom vi til Mexico City – hele byen var præget af

Olympiadens. Flere års arbejde er gået forud med anlæg af veje, stadion og haller til indendørs sport. Ligeledes var der bygget to små byer til deltagerne: »Villa Olympica«, hvor alle de konkurrerende sportsfolk boede, og »Villa Coapa«, hvor de kulturelle deltagere, deriblandt Danish Gym Team, skulle bo.

Overalt i byen så vi duen – fredens tegn – som en skarp modsætning til de uroligheder, der netop havde været op til Olympiadens.

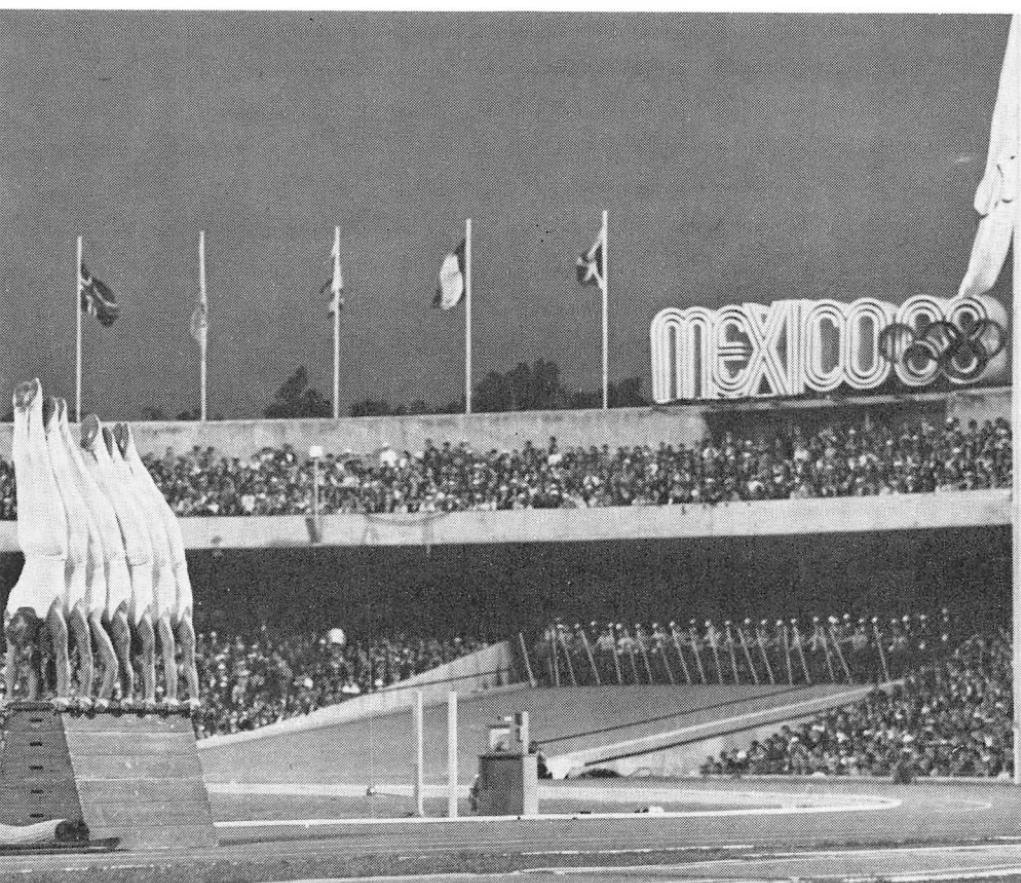
Ved siden af de i alt otte opvisninger, vi gav i forbindelse med Olympiadens, blev der også tid til at overvære nogle af sportskampene, lige som vi var på flere udflugter til de mest historiske steder i byen. Mexico er jo aztecernes gamle rige. Et varigt minde har dette fordums kulturfolk skabt i deres pyramider, der ligger lige uden for Mexico City. – Selv om de ikke er så store som de ægyptiske, er det alligevel imponerende bygningsværker, især når man tager de få hjælpemidler i betragtning, som dengang var til rådighed.

Det, som for os blev den største oplevelse, var uden tvivl Olympiadens sidste dag, da vi lige før afslutningen gav opvisning på »Det olympiske Stadion«. På det tidspunkt var tilskuerpladserne fuldt besat, så der har været lige ved hundredetusinde mennesker. Det er vist ikke for meget sagt, at det var en opvisning, der vakte begejstring. Da vi marcherede ud med Dannebrog og det mexicanske flag i spidsen, rejste tilskuerne sig op og råbte »Viva Dinamarca« (Leve Danmark).

Dagen efter afslutningen flyttede vi atter ind i vores campingvogne og startede nord på – mod nye oplevelser – bestandig på farten. Det var en lang køretur fra Mexico til U.S.A. – ca. 2.000 km – for det meste gennem øde og uopdyrkede områder.

I El Paso passerede vi grænsen til U.S.A. Nu gik det nord på gennem New Mexico og ind i Arizona. Det er vist ikke for meget sagt, at Arizona er den stat, der hvad natur angår, har betaget os mest.

I det nordlige Arizona ligger Grand Canyon. De har sikkert hørt om denne floddal, der er den største og mest kendte af sin art. Den er opstået ved, at Colorado-floden igennem årtusinder har boret sig ned gennem klipperne. På det dybeste sted er der 1.500 m ned til floden, men stien, der fører derved, er 14-15 km lang, sådan snor den sig ud og ind.

Opvisning på »Det olympiske stadion«

Naturligvis skulle vi derned, så vi startede søndag formiddag, friske og veludhvilede – alle ved godt mod og overbeviste om, at vi nok skulle klare den spadseretur. Med en solid madpakke – og efter en grundig formaning fra Flensted – begyndte nedstigningen. Det gik meget let, mange løb næsten det halve af vejen ned. Det var dog ikke alle, der nåede helt ned til floden, men valgte i stedet en udsigtsslippe godt halvvejs nede. Derfra kunne man langt nede se floden som en sølvstribe mellem de forrevne, men farvestrålende klipper. Som før nævnt gik nedstigningen let og næsten smertefrit. – Værre var opstigningen. Ingen løb! – Det blev sen aften, før de sidste kom op til »jordens overflade« – trætte og ømme i fodderne, men alligevel glade for turen. En fantastisk natur af dybe klofter og stejle, forrevne klippesider i næsten alle mulige farver og formationer.

Fra Grand Canyon kørte vi mod Californien. Når man i Danmark taler om Californien, tænker de fleste uvilkårligt på frodige appelsinlunde og bananplantager. Dem er der også mange af, men alligevel overraskede landskabet os mange gange, for Californien har faktisk alt, fra gold sandørken til skovbeklædte bjerge og de før omtalte appelsinlunde.

Lidt nord for Los Angeles besøgte vi den danske koloni, »Solvang«; her var vi indkvarteret i private hjem.

Efterhånden som vi kom længere nordpå, blev landskabet mere skov- og bjerggrigt. Samtidig blev det koldere, ja ligefrem vinteragtigt.

Efter en række opvisninger i det nordlige Californien gik det atter syd på mod Los Angeles, hvortil vi ankom den 14. december. Vi parkerede vores biler og trailers ved et college i den sydlige del af byen.

Her gjorde vi os nu klar til at fejre julen, så dansk som det var muligt under de fremmede forhold.

Straks efter nytår, som vi fejrede i San Diego i det sydlige Californien, kørte holdet nu for anden gang ind i Mexico. Det skete dog først efter flere genvordigheder med de mexicanske grænsemyndigheder. Om sider lykkedes det dog at få fremskaffet de nødvendige papirer, og hele karavanen rullede forventningsfuld over grænsen i byen Mexicali. Atter undredes vi over forskellen på de to nabolandene, U.S.A. – Mexico. Det var, som blev vi skruet mange år tilbage i tiden.

I det nordlige Mexico er landskabet meget øde og goldt. Flere steder er der ligefrem små skove af de høje, flerarme politikaktus, der kun findes i Mexico og den sydlige del af U.S.A.

De små byer, vi kørte igennem, var meget snavsede og fattige. Husene bestod mest af lerklinede hytter, hvor både dyr og mennesker opholdt sig. Det var også under utrolig primitive forhold, vi til de fleste tider gav opvisning.

Det meste af Mexicos jord dyrkes ved hjælp af okser og træplow.

Som sælen er for grønlænderne, er majsen uundværlig for mexicanerne. På landet lever befolkningen næsten udelukkende af tortillas (majspandekager) og sorte bønner.

Den 1. februar kørte vi over Mexicos grænse mod syd, ind i den centralamerikanske stat Guatemala, og ca. 60 km før hovedstaden Guatemala City, blev vi standset af 4 betjente på motorcykel, som ville eskortere hele karavanen ind i hovedstaden, hvor vi skulle give 4 opvisninger, den ene en slags gallaopvisning, idet næsten alle landets ministre var til stede.

Efter 4 dages forløb kørte vi ind i en anden af de 6 mellemamerikanske stater, El Salvador, hvor vi også gav opvisning i hovedstaden, San Salvador. De to lande, vi besøgte, ligger i jordens tropiske zone, og temperaturen er hele året rundt på ca. 35° , og det begunstigede dyrkningen af bl.a. kaffe, bananer og sukkerrør.

Befolkningen i de to lande består af flere forskellige racer, i byerne domineret af spansk afstamning, men på landet hovedsagelig indiansk afstamning, og alene i Guatemala tales der ca. 20 forskellige sprog blandt indianerne.

Efter at have opholdt os i Mellemamerika i knap 14 dage, kørte vi igen ind i Mexico.

Sidste halvdel af februar tilbragte vi i Mexico og var så heldige at kunne komme til karneval i Veracruz, som er Mexico Citys havneby og vender ud mod den Mexicanske Golf. Det var en kæmpemæssig folkefest, med dans i gaderne og store optog, som man kender det fra Sydeuropa.

Den sidste måned tilbragte vi i U.S.A., og vi kom da igennem de fleste af sydstaterne og opholdt os et par dage i New Orleans og havde

dér rig lejlighed til at se det gamle kvarter, hvor jazz'en opstod for mange år siden, samt overvære en jazzkoncert i Preservation Hall.

Den sidste store oplevelse, vi havde, var at se Washington D.C., hovedstaden for alle staterne. Nu skete der imidlertid det, mens vi var der, at fhv. præsident Eisenhower døde, hvilket naturligvis satte sit præg på byen, men vi så alligevel alle berømte steder, såsom Arlington kirkegård, hvor Robert og John F. Kenndys grave er. Desuden så vi Det hvide Hus, Capitol, Washington-monumentet, Lincoln-monumentet, Jefferson-monumentet; endelig bør nævnes det meget interessante besøg i den danske ambassade, hvor vi fik en fin beretning om forholdet imellem Danmark-U.S.A. op igennem tiderne til i dag af den danske kulturattaché.

Tourneen sluttede, hvor vi 8 måneder før startede, nemlig i Kent i staten Connecticut. Der afleverede vi biler og campingvogne og pakkede vores egne sager til hjemrejsen den 1. april.

Det var med en ikke ringe del vemod i sindet, da vi efter en kort tourne herhjemme drog hver til sit, men rige på mange og store oplevelser fra en pragtfuld og uforglemmelig tur.

Jutta Nielsen.

1968/69

Det var ikke uden begyndervanskeligheder, vi kom i gang med og gennemførte undervisningen på 1. semester af vor første vinterskole efter omlægningen af skolens kursusterminer. Det tog nogen tid, inden vi alle – elever, lærere og medarbejdere fandt hinanden, fik indstillet os på, at skolen var i gang, og at dagligdagen skulle begynde.

Glædeligt var det for os alle på skolen, at den første vinterskole fik så stor tilslutning, ialt 75 elever, hvoraf 41 var kvindelige og 34 mandlige. Af disse elever var 52 fra Danmark, 17 fra Norge, 3 fra Sverige, 2 fra Sydslesvig og 1 fra Canada. Ca. 45 elever havde i første omgang besluttet at ville blive på skolen i 8 måneder, men i løbet af september og oktober skiftede flere mening, således at tallet steg til 56. Da 2. semester begyndte i januar, indmeldte yderligere 7 elever sig, som havde de nødvendige forudsætninger, og 2. semesters elevtal blev på ialt 63.

Selv elevholdet var meget broget sammensat, som elevhold på højskoler er flest – ældre og yngre elever med vidt forskellige forudsætninger for såvel den almene som den idrætslige undervisning, forskellige i henseende til tidligere uddannelse og skolegang, og vidt forskellige i henseende til holdning over for det arbejde og den uddannelse, der skulle gennemgås på skolen. Det er derfor ingen hemmelighed for nogen, at det vinteren igennem var svært at finde frem til en virkelig fællesnævner for indstilling, fællesskab og arbejdsindsats.

Fra vor side skal det indrømmes, at såvel fejl i planlægningen og misforståelser i kommunikationen til eleverne var årsag til, at vi flere gange havde svært ved at finde nøjagtig samme bølgelængde. Heldigvis lykkedes det i mange tilfælde efter saglige drøftelser med elevrådet at få klaret mange små og store hverdagsproblemer, efterhånden som de opstod.

Det viste sig ret hurtigt, at vor undervisningsplan var meget »presset«, og det var vanskeligt at finde tid og lejlighed til at »trække vejret«. Meget var der lagt op til fra vor side, og da senere elevrådet tog

initiativ til yderligere arrangementer af filmforevisninger, teaterture, koncerter m.m. blev mange dage nærmest hektiske.

Lidt af et »pusterum« kom der fra midten af oktober, da de olympiske lege i Mexico tog deres begyndelse. Farvefjernsynsstuen i foredragssalen var hver eneste dag godt besat, men efterhånden tyndede det også ud blandt de ivrigste seere, der ønskede at ofre nattesøvn og hvile for at overvære selv de seneste udsendelser. Sidst i oktober rev vi en dag ud af kalenderen og tog på udflugt til Jelling, Hærvejen, Gudenåens udspring, Brande og Silkeborg for at opleve overgangen mellem efterår og vinter og for at præsentere det særprægede jyske landskab for vore udenlandske elever.

I løbet af november kom en række fremmede foredragsholdere og talte om forskellige emner: Tage Albertsen om økonomi, forfatteren Knud Holst om den ny virkelighed og realisme i litteraturen, dr. Egbert Hansen om narkotika, dr. Frode Henriksen om idrætsskader, og endelig kom musikpædagogen Gertrud Hansen, Viborg, nogle gange på besøg for at arbejde med musik til gymnastik med vore kvindelige elever.

Ikke mindre end 5 lærerstuderende var i 1. semester i praktik på skolen i kortere eller længere perioder, og både Ranum og Marselisborg Seminarium var på nogle dages besøg med elever, der havde valgt gymnastik som liniefag.

Tiden fløj umådeligt hurtigt af sted for os, og inden vi vidste af det, var vi så langt henne i december, at prøver i håndbold, fodbold, idrætsmærkegymnastik m.v. ligefrem væltede over hinanden. Vi fik dog tid til en aften at hygge os med at pynte skolen til jul, og ugen efter holdt vi jule- og semesterafslutning, hvor vi tog afsked med 19 elever, der kun skulle opholde sig på skolen i de første 4 måneder.

Efter juleferien åbnede skolen den 6. januar, og igen gik der nogen tid, inden arbejdet kom i rette gænge. Eleverne havde midt i november valgt de hoved- og bifag, de ønskede at få en videregående uddannelse i. Fordelingen efter dette valg – som vi alle var meget spændte på – blev, at ca. 20 kvindelige og ca. 20 mandlige elever valgte gymnastik som hovedfag, 8 kvindelige og 14 mandlige valgte boldspil som hovedfag og 2 kvindelige og 4 mandlige valgte atletik som hovedfag. I

bifagene fordelte eleverne sig jævnt over de tre tilbudte muligheder.

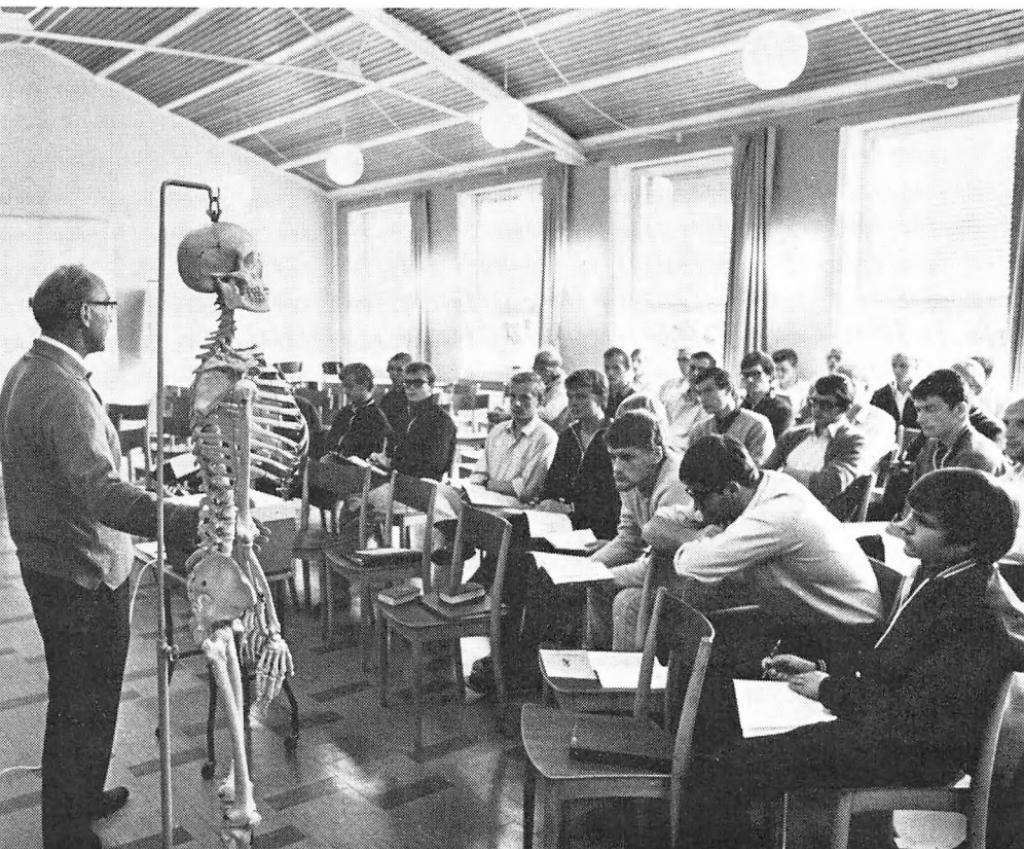
Forud for planlægningen af undervisningen i 2. semester var der gået flere møder mellem elev- og lærerråd, hvor vi grundigt debatterede et oplæg til time- og fagfordeling for de enkelte faggrupper. Efter gode og saglige samtalere enedes vi til sidst om en fordeling, som ikke mindst skabte gode muligheder for tid til selvstændigt arbejde og forberedelse til timerne.

Et nyt skema blev derefter udarbejdet, og holddelingen i mange fag gik meget på tværs af opdelingen fra 1. semester. Som noget nyt kom børneundervisning i hovedfagene til, og takket være stor velvilje fra Nørremarksskolens side fik vi de fornødne børneklasser stillet til rådighed. Det blev en oplevelse for alle elever at gennemføre denne undervisning, hvor hver enkelt fik rig lejlighed til at bruge både evner og kræfter på at løse de stillede opgaver.

Af andre nye ting på 2. semester kan nævnes, at vi i januar og marts gennemførte to emnedage, som Johan Tange arrangerede. Den første omhandlede kunst. Først blev forskellige udstillede værker debatteret, dernæst orienterede Tange og museumsinspektør Dueholm Jessen om forskellige kunstretninger, og eftermiddagen blev anvendt til et besøg på Vejle Museums moderne afdeling, hvor grupperne arbejde blev sat i gang. Dagen sluttede på skolen med en kort rapport om gruppernes syn på de værker, de havde valgt at sætte sig nærmere ind i.

Den anden emnedag i marts havde et socialt tilsnit. Eleverne aflagde i grupper besøg på en lang række sociale institutioner i Vejle by og omegn for at sætte sig ind i de respektive institutioners virke og arbejdsmiljø. Grupperne udarbejdede derefter en kort rapport, som sidst på eftermiddagen blev aflagt for de øvrige grupper og ledere og medarbejdere fra institutionerne, som var inviteret til dette møde. Der udspandt sig nogle livlige og lærerige debatter, og det almindelige indtryk var, at dagen havde været særdeles vellykket.

Februar måned blev præget af tre store arrangementer: svagføredag, fastelavnsfest og vinterelevmøde. Forstander Peder Knudsen, Fredericia, gav i et foredrag om samfundet og de handicappede et oplæg til svagføredagen, som fandt sted den 4. februar med stor deltagelse fra de svagføres side. Derefter gik vi i gang med forberedelsene til skolens

Undervisning i anatomi

fastelavnsfest, som med »engelsk pub-præg« løb af stabelen den 16. februar. En elevarbejdsgruppe ydede en prisværdig indsats for at skabe de ydre rammer om festen, køkkenet sørgede for god mad og drikke, og mange bidrag med musiske og oratoriske indslag var med til at gøre festen vellykket. Fastelavnsløjerne og -gøglet i hallen mandag eftermiddag blev afviklet på bedste måde efter hævdvunden skik.

Vor indbydelse til vinterelevmødet week-enden efter blev efterkommet af et glædeligt stort antal gamle elever. Vore egne elevers underholdningsindslag bidrog væsentligt til en vellykket aftenfest, ligesom elevernes gymnastikopvisning og de »de gammels« egne praktiske udfoldelser i gymnastiksals og idrætshal kom til at præge den glade stemning under mødet.

I begyndelsen af marts kom skolen i forbindelse med musæumsinspektør Dueholm Jessen, Vejle musæum, som efter at have set vore nyistandsatte lokaler var så venlig fra musæts depot at udlåne to malerier til os. Det ene, S. Joensen-Mikines: Kirkegængere, er op hængt i den private opholdsstue, medens det andet, Svend Engelund: Landskab, hænger på mit kontor.

Næsten samtidig fik vi foræret to kunstværker af Ny Carlsbergfonden, Kirsten Gregers Jensen: Abstrakt vægtæppe 1968, som er anbragt i havestuen, samt tre sammenhørende farveserigrafier udført af Frithioff Johansen. De sidste har fået deres plads i spisesalen.

Midt i marts deltog skolen med to hold i amtsopvisningen i Vingsted. Nogle dage senere kom elever fra Idrætshøjskolen i Sønderborg på besøg og spillede en række kampe i forskellige boldspil. Endelig blev de sidste dage af marts optaget af forberedelserne til Norgesrejsen.

Om selve denne påskerejse til Norge (se andetsteds) skal her kun nævnes, at på trods af de mindre uoverensstemmelser, der undervejs opstod mellem skolen og enkelte elever, blev den gennemført med 65 deltagere – lærere og 1. semesterelever medregnet. Turen forløb planmæssigt, og den oplevelse det var at møde Norge i sne og solskin og at se vore elever fra at være ubehjælpsomme begyndere på ski i løbet af få dage udvikle sig til habile styrt-, slalom- og langrendsløbere, som med dristighed og overlegen »teknik« tumlede sig i bakker og på fjeldløjper – den oplevelse ville vi på skolen nødig have været foruden.

En af vore norske elever udtrykte sig efter at have deltaget i turen på følgende måde:

»Som nordmann var jeg nok på forhånd noe skeptisk overfor, hvordan en skitur, planlagt af en dansker, ville falle ud. Men jeg skulle bli mektig overrasket. Det hele ble en mørstertur – udført med en presisjon, som bare kan imponere. Spesielt bør reiseoplegget fremheves – en vanligvis lang og slitsom båt- og busstur ble en sand fornøyelse. Opholdet på *Fagernes* vil i fremtiden stå som den fineste påskken, jeg nogensinde har hatt. Takk for en kjempefin tur!«

(*Jack Gundersen*).

Efter hjemkomsten fra Norge var der allerede taget godt hul på april-skoleopholdets sidste måned. Ud over nogle filmaftener og en teatertur til Århus arrangeret af eleverne, koncentrerede vi os mest om forældredagen den 20. april, hvor mange forældre og pårørende blev præsenteret for et udpluk af vinterens arbejde, og om afsluttende prøver – arrangeret i nært samarbejde med D.I.F.s specialforbund – i håndbold, fodbold, atletik og idrætsmærkearbejde.

Afslutningen fandt sted den 26. april, hvor vi så tog afsked med de første 63 elever, der havde gennemgået den højskoleundervisning og den lederuddannelse, som vi efter de første skitseforslag nu havde overført til praksis. Som tidligere nævnt fik vinteren ikke helt det forløb, vi havde regnet med, men det blev dog erkendt, at vor idé om et 8 måneder-ers ophold på en idrætshøjskole evt. fordelt over to semestre havde bærekraft. Vinterskolen og ikke mindst elevernes reaktioner over for vores opłæg gav os en mængde pædagogiske og organisatoriske erfaringer, som vi i de kommande år kan bygge videre på og derved blive i stand til at gennemføre arbejdet på skolen til størst mulig gavn og glæde for vore elever.

Kursustid – Sommertid – Elevmøde

Efter omlægningen af skoleterminen har vi nu fire måneder (maj-juni-juli-august) til disposition for kursus af vidt forskellig art, og knapt var vores elever ude af døren, før de første kursus tog skolen i besid-

delse. Bortset fra nogle få stille perioder i maj og juni har vi haft en meget travl kursussæson, hvor holdene har vekslet både i regelmæssig og uregelmæssig rytme. Skolens mandlige lærere, Ole Worm, Johan Tange, Bent Lyngholm, Tage Benjaminsen og Flemming Blach har været værter for de mange kursus og løst opgaverne på en for såvel kursus som for skolen fortræffelig måde.

En uvurderlig hjælp i afviklingen af kursus i sommerperioden var det pragtfulde vejr, som i alle måder skabte fine arbejdsværelser for kursisterne. Ikke mindst virkede svømmebassinet tillokkende, og dagen igennem var der myldrende liv omkring det indbydende, svalende vand.

Sidst på sommeren fik vi planlagt og gennemført en række istandsættelser og fornyelser af lokaler og materiel. Klassenværelserne blev lydisolerede, akustisk forbedrede og malet i friske farver, klasse 4 (vævestuen) fik en gennemgribende »make up«, opstillingen i foredragssalen blev ændret, nye thekokkener blev installeret på elevgangene, og kontorgang og forhal blev malet i nye farver. Endelig skal nævnes, at de mange bøger på læsestuen (nu klasse 3) blev sorteret grundigt af medarbejdende fra Vejle bibliotek i samråd med Johan Tange, således at der omkring en grundstamme af de eksisterende bøger efterhånden kan opbygges et alsidigt og brugbart bibliotek.

Midt i sommerens varmeste tid indbød skolen til elevmøde. En speciel indbydelse blev sendt til skolens første 25 års jubilarer og til alle lærere, der havde været knyttet til skolen samtidig med 25, 20 og 10 års jubilarerne. Stor var vor glæde over, at vi til jubilæumsmiddagen var samlet i alt 75 gamle elever og lærere med skolens nuværende lærere og medarbejdere. Humør og god stemning prægede vor sammenkomst, ikke mindst fordi ægteparret Salomonsen, Viggo Søndergård og Erik Brügmann tog ordet, og både Victor Nielsen og Knud Thomassen kunne give deres bidrag til de mange »kan du huske«-oplevelser, der blev genopfrisket.

I løbet af eftermiddagen myldrede det ind med de øvrige gamle elever, og inden længe var de spredt overalt i gymnastiksals, idrætshal, boldbaner og ved svømmebassinet. Aftenfesten var også præget af gamle D. J. I. elevers glæde over igen at være sammen. Søndagens program blev afviklet planmæssigt – generalforsamlingens dirigent var

»Vandpolo« for piger

hurtig og præcis – og D. J. I. mesterskaberne i atletik gennemførtes nøjagtigt efter det fastlagte tidsskema fulgt med stor interesse af et sagkyndigt publikum. D. D. S. G. & I.s konsulent, Svend Christiansen gennemgik på udmærket vis de muligheder, som den nye fritidslov indebærer for de frivillige ledere, og resten af eftermiddagen var der rigelig tid til at rekreative sig med boldspil og svømning og få snakket i hyggelige smågrupper i skolens anlæg.

For os alle på skolen og for elevforeningen blev sommerelevmødet en stor oplevelse, navnlig fordi så mange af de »rigtig gamle« også havde tid og lyst til at genopfriske mødet med deres tidligere skole og glæde sig over samværet med de mange elever fra de yngre årgange. Men med dette års sommerelevmøde afsluttes en tradition, som har eksisteret i mange, mange år. Efter forhandlinger med elevforeningen har vi fra skolens side besluttet at flytte sommerelevmødet til en af de sidste week-ender i august – i 1970 den 22.-23. – af flere grunde. For det første ligger mødet enten i midten eller i udkanten af de mange store virksomheders ferie, så mange er afskåret fra at deltage p.g.a. bortrejse, og desuden ligger det midt i lærernes ferie, således at også flere af dem kan være bortrejst. Med de mange muligheder, som 5 dages-ugen med lørdagsfrihed byder nu om stunder, skulle der være alle gode chancer for, at vore fremtidige elevmøder kan samle mindst lige så stort – og forhåbentligt også større – deltageraltal end tidligere, og alle skolens lærere og medarbejdere er i august hjemme på skolen for at kunne være med.

Den nye skoles start

På flere lærer- og medarbejdermøder er den igangværende vinterskole, 1969/70, blevet gennemdrøftet. Nye retningslinier for ordensregler, skoleråd og undervisning er blevet fastlagt og forskellige ændringer i den daglige rytme foretaget. Således prøvekørte vi i den sidste uge inden elevernes ankomst en spiseordning, som var et resultat af en lang række studiebesøg ved skoler og institutioner sommeren igennem. Alle måltider gennemføres nu med en cafeteria-ordning, hvor elever og andre, der opholder sig på skolen, indenfor nærmere fastsatte tider indi-

viduet kan komme og spise, og der er mulighed for at købe sodavand og øl til de to hovedmåltider. Efter alles opfattelse fungerer ordningen tilfredsstillende, og når vi efterhånden får anskaffet de nødvendige køle- og varmediske til køkkenet, vil de gode muligheder, der ligger i ordningen, kunne udnyttes fuldt ud både arbejdsmæssigt og økonomisk.

Da vinterskolen åbnede den 2. september modtog vi 76 elever – 44 kvindelige og 32 mandlige. 66 elever var danske, 9 norske og 1 svensk. På vor venteliste havde vi en lang række nordmænd og svenskere, som vi desværre måtte skuffe med, at de ikke kunne blive optaget. Efter nogle dages forløb kom vi ind i den daglige arbejdsrytme, som i de første tre uger var præget af en rolig igangsætning på det idrætslige område, hvor der for alle elever var indlagt et væsentligt antal svømmetimer. Alle elever blev i de første dage testet grundigt, og det vil omkring julen blive interessant at se, hvilken indvirkning den gennemførte undervisning har haft på elevernes fysiske tilstand.

Det er vort indtryk, at vores planer om bedre kommunikation skolen og eleverne imellem samt udnyttelsen af erfaringerne fra den første vinterskole har givet bedre muligheder både for kontakt og udvidet samarbejde med eleverne i arbejde og i fritid.

Tilskudsloven – Højskoleloven

Den lovgivning, der knytter sig til højskolevirksomheden, har i flere år været under revision. Den 1. august trådte den nye tilskudslov i kraft, og alt tyder på, at denne lov vil blive til gavn såvel for skolernes økonomi som for de kommende elever m.h.t. betaling. Meget arbejde og mange overvejelser bragte denne lov med sig, men vi er overbeviste om, at når loven og dens bestemmelser efterhånden er færdigbehandlet og slår igennem, betyder den væsentlige fremskridt i skolernes administration af de store pengemidler, der fra statens side stilles til rådighed for vort arbejde.

Vi havde alle håbet på, at en ny højskolelov var trådt i kraft nogenlunde samtidig med tilskudsloven, men da den ikke blev fremsat i folketinget i foråret, er den stadig under udarbejdelse. Kun få oplysninger er endnu fremkommet om dens indhold og omfang – mange »knuder«

skal løses undervejs – men det kan ikke nægtes, at vi med spændt forventning ser hen til dens endelige udformning, og hvilke konsekvenser den kan få på vort igangværende skolearbejde.

For os alle her på DEN JYSKE IDRÆTSSKOLE har det forløbne år været meget spændende. Mange gode kræfter har været sat ind på at løse de opgaver, der lå for i skolens mangeartede virksomhed, og det er derfor naturligt at bringe en tak til alle i skolens ledelse og lærer- og medarbejderstab for den arbejdsindsats, der er ydet for at få arbejdet fra hånden, og for at arbejdsvilkår og trivsel for alle på skolen kunne blive de bedst mulige.

Personale

Af skolens timelærere tog vi sidste jul afsked med Gustav Stentoft (sang) og fru Paludan Andersen (pianistinde). Deres arbejde blev i 2. semester overdraget til Karen Marg. Hjort, som påtog sig undervisningen i sang, musikforståelse og musik til gymnastik. Frk. Hjorth rejste fra skolen til maj for at genoptage sit arbejde ved Horsens skolevæsen, men flyttede siden til Sommersted.

Blandt ansøgerne til en stilling som pianist og sanglærer ved skolen valgte vi i juli Jutta Nielsen, som på den nuværende vinterskole underviser i sang, musik, stoftryk og spiller til gymnastik.

I april ansattes Kaj Brink Jensen til at passe det udendørs anlæg og andet praktisk arbejde, og den 31. oktober rejste vor sekretær Bente Kyed fra skolen. Hendes arbejde overtages fra 1. december af frk. Lillian Fasting Hansen, som tidligere har været ansat i Odense.

Bjarne Hauger.

»Og så skal vi til Norge i påsken...«

Sådan blev der sikkert sagt af mange, som skulle tilbringe vinteren 1968/69 på DEN JYSKE IDRÆTSSKOLE, når de fortalte venner og bekendte om deres forehavende. Og vi kom til Norge i påsken – en tur vi sent vil glemme.

Turen startede med bus fra Vejle mandag den 31. marts, og sent om aftenen var vi i Frederikshavn, hvor M/S Akershus lå ved kajen for at sejle os til Oslo, hvorfra vi med bus skulle køre til vores bestemmelsessted: Fagernes. Jeg havde aldrig før været i Norge, men det varede ikke længe, før jeg følte mig betaget af landskabet, vi kørte igennem. Vi nåede frem til Fagernes tirsdag eftermiddag, og efter vi var blevet indkvarteret på Fagernes U.H. og med meget forvirring fundet ud af, hvilke støvler og hvilke ski, der var beregnet til hver enkelt, været til skomager for at få repareret skistøvler o.s.v., vovede vi os ud i den kolde sne på nogle (opdagede vi senere) relative små bakker. Jeg ved ikke med bestemthed, hvordan andre klarede besværlighederne med at holde sig i en stilling, hvor skiene var nederst og hovedet øverst, men det har sikkert været noget nær det samme for de andre begyndere som for mig. Jeg husker, som var det i går, at jeg ikke én eneste gang den eftermiddag kom ned ad en bakke, uden at jeg endte med skiene i en for ski uværdig stilling, og jeg sluttede min første dag på ski med at knække den ene. Nu skal man jo ikke tro, at hele elevholdet startede på samme måde. Nej, man kunne sandelig se, at der var nogen, der var kommet på hjemmebane. Selv om forholdene ved Fagernes ikke var alt for gode til skisport i den tid, vi var der, kunne man nok se, at de fleste nordmænd og et par enkelte danskere havde prøvet et par ski før. Hen under aften forlod vi bakkerne godt sultne og trætte, men der var råd for begge dele på U.H.; først et bad, derefter et dejligt måltid mad og så på hovedet i seng for at hvile ud til næste dags anstrengelser.

De følgende dage, med undtagelse af en enkelt, blev vi kørt op i fjeldet til Danebu, hvor der var et herligt skiterræn. Vi var i forvejen blevet delt op i 2-3 forskellige hold alt efter dygtighed. Man kunne lige

fra begyndelsen se, at det hjalp at få lidt undervisning i kunsten at stå på ski. Efter den første dag på Danebu kunne jeg i hvert tilfælde stå på ski ned ad en bakke uden at falde.

Det er næsten umuligt at remse alle de situationer op, som forekom i de forskellige undervisningstimer, men alle, der har haft et par ski spændt på fødderne, må levende kunne forestille sig dem. Hvem af os husker forøvrigt ikke sætninger som disse: »Mere plov, mere plov«, og »Hvems ski er vægten på?«?

Det var nu ikke os allesammen, der havde det lige let med hensyn til arbejde. Holdet, som skulle uddanne sig til skuinstruktører, måtte virkelig bestille noget, lige fra morgen til aften, for at have chance for at bestå instruktørprøven. Ligeledes var der en del andre øvede skiløbere, som tog ud på ture, som varede hele dagen.

Vi begyndere tog også ud på ture i fjeldet, men holdt os til løjper af ca. 10 km's længde. Disse ture var noget af det mest vidunderlige, jeg oplevede i Norge. Vi var gerne grupper på 6-12 personer, og så afpassede vi ellers tempoet efter hinanden. Vi havde madpakker med, og når vi blev sultne, fandt vi et sted, hvor der var godt lunt, og hvor solen skinnede. Vi samlede grangrene sammen til at sidde på, og der kunne godt gå temmelig lang tid, inden man fik sig taget sammen til at rejse sig og fortsætte ud i det skønne landskab. Det var tit så varmt, at man kunne smide anorak og sweater, og alligevel svedte man. Det er næsten umuligt at forklare, hvordan man kan føle, når man er på fjeldet; det er så stille, ikke engang en fuglestemme kan man høre. Pludselig kan man standse, blot for at lytte til stilheden, som er helt ufattelig. Man har en fornemmelse af at være tusinder af kilometer fra beboede områder.

Fjeldet viser sig unægteligt ikke altid fra en så behagelig side. En lille smag på det modsatte oplevede vi den dag, vi var på Beito. Hele formiddagen blæste det temmelig meget; det var næsten umuligt at holde balancen i sporene i løjen, som var helt iset til. Men da vi kom tilbage fra turen i fjeldet på Beito, klarede vejret op, og solen skinnede resten af dagen, hvad der var mange, som nød på en lyngbevokset plet, oppe hvor skiliften endte.

Hver aften, vi kom ned til Fagernes, var vi vist alle godt trætte, men

D. J. I.-elever klar til instruktion

ikke mere, end man kunne gå sig en tur i Fagernes og kigge på byen. En aften var der arrangeret en Valdresaften på Fagernes Hotel, hvor en af vore skiinstruktører viste lysbilleder og fortalte om Valdres. Derefter så vi folkedansere i smukke folkedragter optræde med gamle norske folkedanse, som foregik til musik fra en fele. Til sidst fik vi selv lejlighed til at prøve at danse norsk folkedans.

En af de sidste aftener på Fagernes U. H. foregik i festlige rammer. Vi fik et glas rødvin eller en øl til maden, hvorefter der blev uddelt forskellige præmier til vinderne fra en lille skiløbskonkurrence, som var blevet afholdt samme dag på Danebu. Ligeledes blev der uddelt forskellige præmier til bl. a. den person, som havde den bedste faldteknik. Til sidst dansede vi og havde det hyggeligt indtil kl. ca. 23,00, hvor så mange efterhånden var listet i seng, at der kun var nogle få stykker tilbage i pejsestuen.

Vi tog afsked med Fagernes tirsdag den 8. april og var hjemme i Vejle onsdag eftermiddag. Vi var mættet med dejlige oplevelser og nye indtryk og syntes, at Norge var et vidunderligt land. For de fleste af os var det i hvert tilfælde ikke sidste gang, at turen gik til Norge.

Inge Mortensen (1968/69), Skælskør.

Skolens kursusvirksomhed

Som alle, der blot har det mindste kendskab til DEN JYSKE IDRÆTSSKOLE, ved, har skolen to hovedformål: For det første at drive højskolevirksomhed med uddannelse af frivillige ledere til idræts- og ungdomsarbejdet som hovedsigte, og for det andet at danne ramme om en udstrakt kursusvirksomhed specielt for alle former for idræt.

I det forløbne år har skolen haft gode muligheder for at tilgodehædre begge formål, ikke mindst efter at terminerne for højskolevirksomheden er blevet ændrede. Der har været plads til at have et passende antal kursister i skoletiden, og i de fire bedste sommermåneder (maj-juni-juli-august) har hele skolen stået til disposition for kursus. Antallet af kursus viser en lille nedgang i forhold til i fjor (151 mod 163), hvorimod antallet af kursister nøjagtigt nåede sidste års rekordtal på 5.200. Det skal også bemærkes, at antallet af idrætslige kursus – trods nedgangen i det samlede antal – er steget på bekostning af de »faglige kursus«.

Som det fremgår af den efterfølgende liste, har kursusvirksomheden været jævnt fordelt over hele året, selvagt med hovedvægten liggende i sommermånederne. I skoletiden har de fleste kursus og møder ligget i week-end'erne, men ind imellem har det også været muligt at anbringe mindre kursus og træningsophold, som kunne tilpasses skolens dagslige undervisningsplan. Travlheden har som sædvanlig koncentreret sig om perioden fra midten af juni til midten af august, hvor gennemsnitligt 175 personer dagligt har opholdt sig på skolen.

Beklageligvis har vi ikke været i stand til at skaffe plads til alle de kursus, der ønskede ophold på skolen, men i den udstrækning, det overhovedet har været muligt, er alle sovepladser, lokaler og øvrige faciliteter blevet udnyttet til bristepunktet.

Fra skolens side kan vi se tilbage på en kursussæson med et upåklageligt forløb. Alle kursus har været præget af arbejdslyst og godt humør og har været grundigt tilrettelagt fra lederes og instruktørers side. Der er derfor al god grund til at udtrykke en tak til alle forbund, foreninger

og institutioner, som i årets løb har gæstet skolen, og vi retter en speciel tak til alle ledere, instruktører og deltagere for godt samvær og samarbejde i det daglige.

Bjarne Hauger./ Knud Thomassen.

Januar:

- 3.- 7. Dansk Boldspil Union. Instruktionskursus for serietrænere.
- 5.-18. Vejle Handelsskole. Defektricekursus.
- 10.-12. Dansk Filmlærerforening. Kursus i filmkundskab.
- 11.-12. Dansk Gymnastik Forbund. Gymnaestrada-udvalg.
- 16.-17. Arbejdernes Oplysnings Forbund. Kursus for smede og maskinarbejdere.
- 18.-19. Dansk Gymnastik Forbund. Udvalget for kv. idrætsgymnastik.
(Fællestræning).
- 18.-19. Jydsk Boldspil Union. Trænerkursus for viderekommende.
- 19.-25. De danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger. Håndboldkursus I.
- 25. Dansk Gymnastik Forbund. Sydjyllandskredsen. Kursus for motionsdamer.
- 25.-26. Dansk Gymnastik Forbund. Udvalget for kv. idrætsgymnastik.
(Fællestræning).
- 25.-26. De danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger. Turneringslederkursus.
- 25.-26. Venstres Ungdom. Kursus for kommunalpolitiske instruktører.
- 26. Dansk Gymnastik Forbund. Gymnaestrada-udvalg.
- 26/1-8/2 Vejle Handelsskole. Defektricekursus.

Februar:

- 1. Dansk Gymnastik Forbund. Sydjyllandskredsen. Kursus for motionsdamer.
- 1.- 2. Dansk Gymnastik Forbund. Udvalget for kv. motions- og rytmegymnastik
– »Gymnastik moderne».
- 1.- 2. Dansk Gymnastiklærerforening. Møde.
- 8.- 9. Århus Idræts Club, »Fremad«. Træningsophold.
- 8.- 9. De danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger. Udvælgsformandsmøde.
- 9.-15. De danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger. Håndboldkursus II & III.
- 13.-14. Arbejdernes Oplysnings Forbund. Udvidet sikkerhedskursus.
- 17.-21. Kalk- og Teglværksforeningen af 1893.
Dansk Teglmeisterforening af 1899. Teglmeisterkursus I.
- 23.-8/3 Vejle Handelsskole. Defektricekursus.

Marts:

- 1.- 2. Dansk Gymnastik Forbund. Udvalget for kv. idrætsgymnastik.
Fællestræning og landsholdsudtagelse.
- 1.- 2. Jysk Trampolinklub. Trampolinkursus.
- 1.- 2. Jydsk Athletik Forbund. Træning.
- 1.- 2. Dansk Ride Forbund. Kursus for springdommere og teknisk delegerede.
- 2.- 8. Danmarks Sportshandler Forening. Kursus for lærlinge og medhjælpere.
- 8.- 9. Ribe amts Gymnastik Forening. Håndboldkursus.

- 9.-15. Kalmar F. F. Træningsophold.
 9.-16. BOIS, Mariestad. Træningsophold.
 10.-14. Kalk- og Teglværksforeningen af 1893.
 Dansk Teglmeesterforening af 1899. Teglmeesterkursus II.
 14.-16. I. S. Örnia. Træningsophold.
 15.-16. Århus Idrætsforening af 1900. Træningsophold.
 16.-22. Åtvidaberg Fotbollförening. Træningsophold.
 16.-22. Östers Idrottsförening. Træningsophold.
 22.-23. Dansk Forening for Rosport. Ungdomsudvalget. Kursus for ungdomsledere.
 23.-29. Blomstermåla I. K. Træningsophold.
 23.-29. Gnosjö I. F. Træningsophold.
 27.-30. Tibro. A. I. K. Træningsophold.
 28.-30. Inlands I. F. Træningsophold.
 29.-3/4 Åskloster I. F. Træningsophold.
 30.-6/4 I. L. Vestar-Bygdegutten m. fl. Påskekursus.
 30.-6/4 Oslo Speidernes Idrettslag. Påskekursus.
 31.-12/4 Oslo Studentenes Idrettslag. Påskekursus.

April:

- 2.- 7. Odense Cyklebane Klub. Påskekursus.
 2.- 7. Fyens Bicykle Klub. Påskekursus.
 3.- 7. Trongårdens I. F. Påskekursus.
 3.- 7. »Sparta« – Randers Freja m. fl. Påskekursus.
 3.- 7. Aarhus Gymnastikforening af 1880. Påsketræningslejr.
 3.- 7. Jysk Ride Institut. Påskekursus.
 4.- 7. Mälndals AIK. Påskekursus.
 6.-12. I. F. Brommapojkarna. Træningsophold.
 12.-13. K. F. U. M. Spejderne i Danmark. Kombineret stævne for distriktschefer og divisionschefer.
 13.-26. Vejle Handelsskole. Defektricekursus.
 20.-26. Kebnekajse I. K. Træningsophold.
 30.-4/5 Dansk Cricket Forbund. Instruktionskursus.

Maj:

- 1.- 4. Idrottsföreningen »Kville«. Træningsophold.
 1.- 4. Dansk Døve Idrætsforbund. Træning af bruttoholdet.
 2.- 4. »Posten« Idrætsforbund. Kursus for idrætsledere.
 2.- 4. Jysk Ride Institut. Lejrlederkursus.
 4.- 7. Rigs politichefen. Kursus I.
 8.-10. Rigs politichefen. Kursus II.
 10. Danmarks Sportsfiskerforbund. Sikringskursus.
 10.-11. Viby I. F. Træningsophold.
 10.-11. Venstres Ungdom. Aktiviseringskursus.
 10.-11. Danmarks Sportsfiskerforbund. Kasteininstruktørkursus.
 14.-15. Dansk Gymnastik Forbund. (Fællestræning).

Fra bueskyttestævnet

- 14.-15. Jydsk Boldspil Union. Juniorudtagelse.
- 17.-18. Sct. Georgsgilderne i Danmark. Landsgildets 11. Grundkursus.
- 29.-30. Arbejdernes Oplysnings Forbund. Fagkursus.
- 31.-1/6 Vejle Bueskyttaug. Utdagelsesstævne.

Juni:

- 1.-14. Dansk Blindesamfund. Sommerekspedition.
- 14.-20. Göteborg Distrikts Idrottsförbund. Träningslejr.
- 15.-22. Dudde Bidstrups Gymnastikinstitut. Gymnastikkursus.
- 21.-22. Dansk Boldspil Union. Ynglingelandsholdstræning.
- 21.-25. Dansk Boldspil Union. Kursus II.
- 21.-25. Dansk Boldspil Union. Kursus I.
- 21.-28. Københavns Svømme Union. Kursus i synkroniseret svømning.
- 22.-26. Dansk Håndbold Forbund. Kursus I.
- 22.-29. Jysk Ride Institut. Ridekursus.
- 23.-19/7 Gymnastikinspektionen. Svømmelærerkursus.
- 25.-29. Dansk Boldspil Union. Kursus I.
- 25.-29. Dansk Boldspil Union. Kursus II.
- 26.-30. Akademisk Boldklub. Håndboldmedier.
- 26.-30. Dansk Håndbold Forbund. Kursus I.

- 29.-3/7 Dansk Boldspil Union. Kursus I.
 29.-3/7 Dansk Boldspil Union. Kursus II.
 29.-5/7 Silkeborg Badmintonklub. Sommerkursus.
 29.-6/7 Jysk Ride Institut. Ridekursus.
 30.-5/7 Dansk Håndbold Forbund. Kursus III.

Juli:

- 3.- 7. Dansk Boldspil Union. Kursus I.
 3.- 7. Dansk Boldspil Union. Kursus II.
 6.-12. Dansk Svømme- og Livrednings Forbund. Instruktionskursus.
 6.-12. Dansk Bord Tennis Union. Interskandinavisk Trænerkursus.
 6.-13. Jysk Ride Institut. Ridekursus.
 7.-11. Dansk Boldspil Union. Kursus I.
 7.-11. Dansk Boldspil Union. Kursus I.
 13.-19. Dansk Arbejder Idrætsforbund. Instruktionskursus.
 13.-19. Dansk Boldspil Union. Ynglingetalentkursus.
 13.-20. Jysk Ride Institut. Ridekursus.
 16.-20. Dansk Boldspil Union. Seniortrænerkursus.
 20.-26. Dansk Boldspil Union. Kursus III.
 20.-27. Jysk Ride Institut. Ridekursus.
 20.-27. Dansk Idræts Forbund. Ungdomslederemnekursus I.
 27.-3/8 Jysk Ride Institut. Ridekursus.
 27.-3/8 Dansk Idræts Forbund. Fortsætterkursus.
 27.-3/8 Dansk Boldspil Union. International ynglingeturnering.

August:

- 2.- 6. Dansk Håndbold Forbund, Kursus II.
 3.- 7. Dansk Boldspil Union. Kursus I.
 3.- 9. Dansk Boldspil Union. Juniortalentkursus.
 3.- 9. Dansk Amatør Bokse Union. Dommer- og kamplederkursus.
 3.-10. Dansk Athlet Union. Trænerkursus.
 6.-10. Dansk Håndbold Forbund. Kursus II.
 10.-16. Dansk Amatør Bokse Union. 1. års kursus.
 16.-17. Dansk Ishockeys Dommerklub. Dommerkursus.
 17.-23. Dansk Amatør Bokse Union. 3. års kursus.
 17.-23. Göteborg Distrikts Idrottsförbund. Träningslejr.
 23.-24. Dansk Gymnastik Forbund. Udvalget for mandlig idrætgymnastik. Kursus for mandlige instruktører.
 23.-24. Dansk Gymnastik Forbund. Udvalget for kv. idrætgymnastik. Trænerkursus.
 24.-30. Dansk Amatør Bokse Union. 2. års kursus.
 24.-31. Skolens Old Boys Kursus.
 25.-30. Dansk Aften- & Ungdomsskoleforening. Vejle amtskreds. Fagmetodisk kursus for lærerinder.
 30.-31. Jydsk Boldspil Union. Kursus for bedømmere.

September:

- 6.- 7. Dansk Gymnastik Forbund. Hovedbestyrelsesmøde.
- 13.-14. Århus Idræts Club »Fremad«. Træningsophold.
- 14.-27. Vejle Handelsskole. Defektricekursus.
- 20.-21. Dansk Gymnastik Forbund. Sydjyllandskreds.
Kursus for kvindelige gymnaster.
- 27.-28. Dansk Gymnastik Forbund. Udvalget for kv. idrætsgymnastik.
Fællestræning.
- 27.-28. Provinspostbudeforeningen. Tillidsmandskursus.

Oktober:

- 4.- 5. Dansk Gymnastik Forbund. Udvalget for kv. idrætsgymnastik.
Fællestræning.
- 11.-12. Dansk Gymnastik Forbund. Udvalget for kv. idrætsgymnastik.
(Landsholdsudtagelse og fællestræning).
- 18.-19. Dansk Athletik Forbund. Specialinstruktøruddannelse.
- 19. Dansk Forening for Rosport. Jyllands sydlige kreds. Formandsmøde.
- 19.-26. Jysk Ride Institut. Efterårskursus.
- 25.-26. Dansk Sejl Union. Instruktionskursus.
- 27.-29. Dansk Sport Agentur. Skikursus.

November:

- 1.- 2. Dansk Gymnastik Forbund. Topmøde.
- 2.-15. Vejle Handelsskole. Defektricekursus.
- 8. Danmarks Sportsfisker Forbund. Forureningskursus.
- 8.- 9. Dansk Athletik Forbund. Specialinstruktøruddannelse.
- 15.-16. Dansk Gymnastik Forbund. Udvalget for kv. idrætsgymnastik.
(Fællestræning).
- 16.-29. Vejle Handelsskole. Defektricekursus.
- 22.-23. Dansk Athletik Forbund. Specialinstruktøruddannelse.
- 29.-30. Dansk Gymnastik Forbund. Sydjyllandskreds.
Kursus for kvindelige og mandlige gymnaster.

December:

- 30/11-13/12 Vejle Handelsskole. Defektricekursus.
- 6.- 7. Dansk Gymnastik Forbund. Udvalget for kv. idrætsgymnastik.
(Fællestræning).
- 6.- 7. Dansk Athletik Forbund. Specialinstruktøruddannelse.
- 13.-14. Dansk Fodboldtræner Sammenslutning. Stævne.

Skolens fremtidige udbygning

Når man ser bort fra de mindre ændringer, der i årets løb er sket i skolens lokaler, er det nærliggende at gøre status over, hvor langt vi er nået med udbygningen af skolen.

Hovedemnet på vore F.U.-møder i det forløbne år har været den tidligere omtalte tilbygning med træningssal, undervisningsfløj og beboelsesfløj. Medens byggeudvalget (Åge Feldt, Robert Strøjer Sørensen og undertegnede) sammen med ark. Anton Holm og ing. Erling Christensen har arbejdet videre med detaljer i byggeplanerne, har F.U. ved formanden Otto Lassen og skolens sagfører B. Fisch-Thomsen forhandlet med Dansk Idræts Forbund om de økonomiske og juridiske forhold, der knytter sig til byggeriet. På et møde tirsdag den 18. november blev

Skolens formand Otto Lassen

Forstander, sagfører, ingeniør og arkitekt

det besluttet, at projektet skal detaljprojekteres og udbydes i licitation, og når de sidste forhandlinger med myndigheder m. v. er ført til ende, vil alle kræfter blive sat ind på, at byggearbejdet kan påbegyndes i foråret 1970. Om alt går vel skulle det være tilendebragt i løbet af sommeren 1971.

Hvad projektet af robassinet angår, har dets vej gennem ministeriet været lang og trang, men alt tyder på efter ovennævnte møde, at også dette byggeri kan igangsættes inden alt for længe.

Alle de øvrige planer på vor »ønskeliste« har måttet stilles i bero indtil videre, men de er på ingen måde skrinlagte – de venter blot på, at de ovennævnte to projekter sættes i gang.

Bjarne Hauger.

Forretnings- og udvalgsmøde på DEN JYSKE IDRÆTSSKOLE tirsdag den 18. november 1969

Fra venstre: Viceskoleinspektør Åge Feldt, direktør Mogens Bredfeldt, kontorchef Robert Strøjer Sørensen, lektor A. Dahl Engelbrethsen, kontorchef Otto Lassen, forstander Bjarne Hauger, landsretssagfører B. Fisch-Thomsen, ingeniør Erling Christensen, arkitekt Anton Holm og forretningsfører Victor Nielsen.

En hilsen fra Elevforeningen

Kære allesammen!

Netop i år er det nok på sin plads, at I får en lille orientering om, hvad der er sket på skolen og inden for elevforeningen i det forløbne år.

Skolen er jo som bekendt gået over til at være en 8 mdr.s fællesskole fra september til slutningen af april. 1. semester var der 75 elever på skolen. Heraf fortsatte 57 + 6 nye på 2. semester.

Her lige før jul kan man altså for anden gang i skolens historie se tilbage på et 1. semester. Der er for øjeblikket 76 elever på skolen.

Denne skoleform er blevet meget populær iblandt eleverne takket være Bjarne Hauger og hans dygtige lærerstab, som ud fra sidste års erfaringer har formået at skabe en skoleform, der er særdeles tilfredsstillende for alle parter.

Også inden for elevforeningen er der sket et skifte. Helge Steenkjær er blevet afløst som formand af Ejvind Sørensen fra vinterholdet 64/65. Ove Sørensen er blevet erstattet af Ria Andersen fra sommerpigerne 59.

Man kan derfor godt sige, at bestyrelsen er blevet meget ungdommelig. Vi vil imidlertid restræbe os på at fordele sol og vind lige imellem alle årgange. Alle skal derfor være hjertelig velkomne til at deltage i vores elevmøder. Og tag familien med, så vi også kan få fornøjelsen af at hilse på den.

Medens vinterelevmødet igen er berammet til næstsidste week-end i februar, har man flyttet sommerelevmødet til næstsidste week-end i august, da dette tidspunkt ligger uden for skolens egentlige kursusperiode og feriesæson. Vel mødt alle til disse elevmøder.

Endvidere skal der lyde en varm og hjertelig tak til Helge og Ove for den betydning, I har haft og for det store arbejde, I har gjort for elevforeningens bestyrelse. Ligeledes en tak til Marianne, Kirsten, Ria, Inge, Preben og Troels for jeres indsats i den forløbne periode. Tak, fordi I gjorde overgangen til formandsposten så let.

Alle ønskes hermed en riktig glædelig jul og alt godt i det nye år.

Med venlig hilsen

Ejvind Sørensen.

Elevforeningens generalforsamling

Formanden, Helge Steenkjær, indledte generalforsamlingen med at byde velkommen til de fremmødte elever.

Derefter påbegyndtes den egentlige generalforsamling ifølge dagsordenen.

1. *Valg af dirigent*: Valgt blev Robert Rasmussen.

2. *Formanden aflægger beretning*: Helge Steenkjær indledte beretningen med at omtale foreningens § 2, hvori der bl. a. står følgende: »At vedligeholde forbindelsen mellem skolen og dens gamle elever«.

Helge var ikke helt sikker på, om man fra bestyrelsens samt fra gamle elevers side ydede nok.

Herefter omtalte Helge bestyrelsesmødet af 21. august 1968. Her blev det bestemt, at årsskriftet skulle redigeres af Bjarne Hauger og Johan Tange fra skolen samt af Ove Sørensen fra elevforeningen. Nyt fra gamle elever skulle redigeres af Marianne Lange. Helge efterlyste her lidt mere villighed m. h. t. fra gamle elevers side at få sendt et par ord i et hurtigere tempo.

Helge omtalte herefter elevmødernes placering, der står at læse i årsskriftet.

Helge kom herefter ind på navne- og adresseændringer. Han bad her de elever, som forlader skolen, om at bibeholde forældrenes adresse de første 3-5 år. Han bad dem endvidere om at lave en aftale med deres forældre, således at man herigennem kunne få fat på dem, hvis det var nødvendigt. Ellers ville man gerne til enhver tid have navne- og adresseændringer. M.h.t. navn tænkes navnlig på pigerne, når de gifter sig.

Dernæst omtalte Helge bestyrelsesmødet af 20. november 1968.

Følgende blev drøftet:

- Valg af 2 1967/68-vinterskoleelever til bestyrelsen i et år. (Jytte Bank og Claes Pedersen).
- Vintermødet 22.-23. februar 1969.

c. Skolens daglige gang, årsskrift, elevnyt og bestilling af antal årsskrifter.

d. Udsendelsen finder sted 16. december 1968.

Et orienterende møde med Bjarne Hauger blev afholdt på skolen 6. december 1968: Daglig gang – årsskrift og vinterskolens afslutning efter de første 4 mdr.

Helge omtalte endvidere vanskeligheden ved at bestille det nødvendige antal årsskrifter.

Omtalte dernæst vanskeligheden for mange ved at komme hjemme fra til vintermødet.

17. april 1969 gav Helge en kort orientering om elevforeningens arbejde til vintereleverne. Man valgte endvidere to bestyrelsesmedlemmer for et år + repræsentanter til elevnyt.

Elevforeningen har købt en Datagraph til en pris af kr. 1.778,51 incl. moms, idet elevforeningen mangler elever til at skrive adresser efter skolens overgang til 8 mdr.s ophold.

Beretningen kommenteredes af Hauger, der udtalte, at skolen gerne vil give en hånd med angående økonomien – bl.a. ved udsendelsen af elevskriften. Hauger udtrykte endvidere skuffelse over, at elevforeningen ikke var repræsenteret på landsforeningen af højskoleelevers års møde, som blev afholdt på DEN JYSKE IDRÆTSSKOLE.

3. *Helge Steenkjær aflægger beretning fra skoleudvalg:*

Arbejdet går nu godt og roligt, og man har derfor kunnet klare sig med 2 møder.

4. *Kassereren, Preben Thornhøj, aflægger beretning:* Regnskabet balancerer med 17.603 kr. 56 øre.

Der er tale om en formuefremgang på 433 kr.

Kontingentforhøjelse fra 15 til 20 kr. eenstemmigt vedtaget.

5. *Valg af bestyrelse:* På valg var Marianne Lange, Ove Sørensen og Helge Steenkjær, af hvilke de to sidste ikke ønskede genvalg.

Valgt til bestyrelsen blev Marianne Lange (genvalg), Ejvind Sørensen og Ria Andersen.

6. *Valg af suppleanter:* På valg er Hans Skovridder og Ole Rømer. Ole Rømer genvælges, medens Hans Skovridder erstattes af Claes Pedersen.

7. *Valg af revisor:* Genvalg af Knud Thomassen.
8. *Valg til bestyrelsen i et år:* Inge Mortensen og Troels Sandager Christensen.
9. *Valg af repræsentanter:* Alle genvalg.
10. *Eventuelt:* Helge takkede Hauger og frue for god behandling. Benjaminsen for hjælp i kartotek m. v., køkkenet + øvrige personale for god behandling. Tange for hjælp med årsskriftet. Victor for de 10 år, der er gået. Ønskede alle held med arbejdet i det kommende år.
Niels P. Knudsen skuffet over den manglende tilslutning fra de sidste årgange. Takkede Helge for det store og gode arbejde, han havde gjort for foreningen.
Generalforsamlingen hævet.

Elevmødets atletikkonkurrencer

For tredie år i træk afholdtes ved sommerelevmødet konkurrencer i atletik. Der var igen i år en lille freimgang i deltagerantallet. I bestemmelserne for vinderpokalerne står: at en pokal skal vindes tre gange i træk eller fire gange i alt. To pokaler: længdespring og kuglestød for mænd er nu tre år i træk vundet af samme, nemlig: *Børge Nielsen*, 1965/66. I år kneb det dog mere end sædvanligt, spec. i kuglestød, hvor sejren blev sikret i sidste forsøg med kun 2 cm.

I kvindernes kuglestød ser det ud til, at der er dannet en morsom tradition. I 1968 vandt Agnes Østergaard mesterskabet, hun deltog i elevstævnet som 20 års jubilar. I 1969 gjorde Else Overgaard Hansen (elev i 1949) kunststykket efter, så nu er det op til elevholdet fra 1950 at føre traditionen videre!

To pokaler har chance for at blive erhvervet til ejendom i 1970: 100 m løb for kvinder ved Annette Andersen, 1967, og 1500 m løb for mænd ved Jimmy Andersen, 1967/68. Begge har vundet to år i træk.

De bedste resultater i 1969 blev:

100 m løb, kvinder:

1. Annette Andersen	1967	13,8 sek.
2. Anne Berit Olsen	1968/69	15,1 -

Længdespring, kvinder:

1. Annette Andersen	1967	4,79 m
2. Bodil Skipper	1967/68	4,41 -

Kuglestød, kvinder:

1. Else Overgaard Hansen	1949	8,65 m
2. Inger Dahl	1949	8,02 -

100 m løb, mænd:

1. Birger Luthmann	1968/69	11,5 sek.
2. Ole Rud	1968/69	11,8 -

1500 m løb, mænd:

1. Jimmy Andersen	1967/68	4.45,3 sek.
2. Jens Møller	1967/68	4.54,0 –

Længdespring, mænd:

1. Børge Nielsen	1965/66	6,19 m
2. Niels H. Linnet	1967/68	5,86 –

Kuglestød, mænd:

1. Børge Nielsen	1965/66	12,57 m
2. Niels H. Linnet	1967/68	12,55 m

Følgende resultater er gældende elevstævnerekorder:

Kvinder:

100 m: Pia Lund	1966/67	13,6 sek.	(1967)
Længde: Inga Ladegaard	1967	5,49 m	(1968)
Kugle: Agnes Østergaard	1948	10,36 –	(1968)

Mænd:

100 m: Birger Luthmann	1968/69	11,5 sek.	(1969)
1500 m: Jimmy Andersen	1967/68	4.29,4 –	(1968)
Længde: Børge Nielsen	1965/66	6,66 m	(1967)
Kugle: Børge Nielsen	1965/66	12,69 –	(1968)

På gensyn på stadion søndag den 23. august 1970.

Tage Benjaminsen.

Elevmøder 1970

Det kommende års vinter- og sommerelevmøder er blevet fastlagt til følgende datoer, som vi beder jer reservere:

Vinterelevmødet: lørdag-søndag, den 21.-22. februar.

Sommerelevmødet: lørdag-søndag, den 22.-23. august.

Som omtalt i min beretning for det forløbne år er sommermødet blevet flyttet fra midten af juli til næstsidste week-end i august, og vi håber derved at have skabt mulighed for, at alle, som har lyst til at komme, også vil møde talrigt op.

Der vil til begge elevmøder blive udsendt indbydelse og program til alle medlemmer af elevforeningen, og vi ser gerne, at I tager kone, mand eller kæreste med.

25 års jubilarerne fra 1944/45 og 45, 20 års jubilarerne fra 1949/50 og 50 samt 10 års jubilarerne fra 1959/60 og 60 vil modtage en særskilt indbydelse til at deltage i en jubilæumsmiddag på skolen lørdag den 22. august kl. 12,30.

Mødeafgiften er kr. 40,00, som fremsendes til skolen sammen med tilmeldelsen til møderne senest 8 dage før deres afholdelse (giro-nr. 19087). Vi sætter pris på, at alle, som ønsker at deltage, tilmelder sig i forvejen.

Husk idræstøj og sengetøj.

På gensyn i februar og august.

Bjarne Hauger.

Vinterelever 1968/69

- 2209 Kirsten S. Andersen, Lyngevej 3, Fløng pr. 2640 Hedehusene.
- 2210 Lis Andersen, Nordvangsparken 74, 3460 Birkerød.
- 2211 Gudrid Andresen, Box 38, 3800 Thorshavn, Færøerne.
- 2212 Astrid M. Bacher, 4330 Hvalsø.
- 2213 Lone Gammeltoft, Helgolandsgade 21, 6400 Sønderborg.
- 2214 Elin A. M. Jørgensen, Vesterbrogade 91³ th., 1620 København V.
- 2215 Mariann Kristensen, Steenbæk, Steenbækvej 19, 8220 Brabrand.
- 2216 Karen Ikjær Larsen, Buskager 22, 2720 Vanløse.
- 2217 Margrete Brandt Led, 7580 Bur.
- 2218 Winnie Madsen, Sønderbrogade 58C, 8700 Horsens.
- 2219 Astrid Risum, Søjbjerg, Vejrum pr. 7600 Struer.
- 2220 Kirsten Secher Smidt, Rørmosevej 7, 8270 Højbjerg.
- 2221 Inger Sieverts, Vorregårdsallé 71, 8200 Århus N.
- 2222 Grethe Ussing, Bøgevang 21, 7100 Vejle.
- 2223 John Slots Jakobsen, Koldinggade 8 st., 2100 København Ø.
- 2224 Frode Nykjær Larsen, Vinkelvænget 15, 2610 Rødovre.
- 2225 Peder Gejl Pedersen, Ringstedvej 3, 4440 Mørkøv.
- 2226 Anders C. Helveg Poulsen, Bagervej 3A, 4200 Slagelse.
- 2227 Benthe Waastad, Hans Mustadsgt. 19, Gjövik, Norge.
- 2228 Gitte Bærskog Aderesen, c/o Rytter Jensen, Vestergade 21, 7700 Thisted.
- 2229 Mette K. Billeskov, Helligkilde, 7790 Hvidbjerg Thy.
- 2230 Kari Fosdahl, Gimleveien, Flattand, Halden, Norge.
- 2231 Marit Hagen, Harriet Beckersvei 20, 1344 Haslum, Norge.
- 2232 Anna Krag Hansen, L. Darum, 6740 Bramminge.
- 2233 Susanne Urban-Hansen, Fuglevadsvej 70, 2800 Kgs. Lyngby.
- 2234 Vibeke Harboe, Spegerborgvej 32, 4230 Skælskør.
- 2235 Bodil Henriksen, »Rostedgård«, 4200 Slagelse.
- 2236 Pernille Hougaard, Østerbrogade 198, 2100 København Ø.

- 2237 Hanne Frost Jensen, Dronningensgade 1, 9800 Hjørring.
2238 Anne-Marie Jespersen, »Prebensgård«, 7620 Lemvig.
2239 Bodil Johannessen, 9510 Elvebakken, Norge.
2240 Annie Bøg Jørgensen, Norgesgade 17, 9000 Ålborg.
2241 Lone Korsbæk, Vrensted pr. 9480 Løkken.
2242 Inger Anne Larsen, Grantibakken 5, Rute 39, 4000 Stavanger.
2243 Minna Svanberg Lund, Stefansgade 12A², 8700 Horsens.
2244 Inge Mortensen, Nordrup, 4100 Ringsted.
2245 Britta Nilsson, Skovbrynet 44, 4700 Næstved.
2246 Anne Berit Olsen, Slevik 80, 1630 Onsøy, Norge.
2247 Kate Olsen, Tjørnerækken 4, 2300 København S.
2248 Bente Pedersen, Vidsynveien 19, 3900 Porsgrunn, Norge.
2249 Lilli Olsen, Strandbovej 55¹, 2650 Hvidovre.
2250 Jette Ferdinand Petersen, Hegnshuset, Skindersøvej,
3140 Ålsgårde.
2251 Connie Rasmussen, »Bøgely«, Uvelse pr. 3540 Lynge.
2252 Else Rasmussen, Rønde Kursus, 8410 Rønde.
2253 Alfheld Thune, Bratsveien, Nygard St., Norge.
2254 Eli Torkildsen, Lillesand, Norge.
2255 Hanne Weisbjerg, Humlumvej 10, Nr. Lem pr. 7620 Lemvig.
2256 Kari Wedahl, Høyendal 17A, 1660 Lisleby, Norge.
2257 Troels Sandager Christensen, Følle pr. 8410 Rønde.
2258 Tim Christiansen, Berners Vænge 38, 2650 Hvidovre.
2259 Torben Dolberg Clausen, Lidstrup, 4800 Nykøbing Falster.
2260 Jes Elnif, Elmvej 20B, 8361 Hasselager.
2261 Anders Breum Gabel, Stadion Allé 13, 7100 Vejle.
2262 Jack Gundersen, Osterhausgt. 6³, Oslo 1, Norge.
2263 Annfinn Hammer, 3850 Runavik, Færøerne.
2264 Torleif Harstad, 4690 Valle, Setesdal, Norge.
2265 Hans Petter Heggeland, Linjeveien 26, Høybråten, Oslo, Norge.
2266 Lars Hinrichs, Birgittagatan 9A, 73200 Arboga, Sverige.
2267 Birger Hjeltnes, Flisabakken 4, Sekse 5773 Børve, Hardanger,
Norge.
2268 Hauke Ingwersen, 225 Husum, Westerheverstr. 3, V. Tyskland.
2269 Willy Jørgensen, Ladegård Mark, 5571 Bred.

- 2270 Poul Bastrup Kræmer, Grønnegade 111⁸, 8000 Århus C.
2271 Per Kuskegaard, Nylandsvej 128, 8600 Silkeborg.
2272 Birger Luthmann, Nattergalevej 1, 2400 København NV.
2273 Per E. Martinsen, c/o Karlsen, Saltnes Råde, Norge.
2274 Rolf Mjölkhus, 4060 Kleppe Jæren, Norge.
2275 Bernd Nielsen, 225 Husum, Gurlettstr. 10, V. Tyskland.
2276 Kenneth Worm Nielsen, Glarbjergvej 100, 8900 Randers.
2277 Lars Göran Ohlsson, Österled 29D, 73200 Arboga, Sverige.
2278 Sverre A. Olstad, 2620 Follebu, Norge.
2279 Karsten Vielsted Pedersen, Skovholmgård, 3480 Fredensborg.
2280 Hardy Kier Petersen, Thorsgade 5, 7430 Ikast.
2281 Klaus Bonde Poulsen, 6480 Dybbøl.
2282 Ole Rud, Oldenborggade 4, 7000 Fredericia.
2283 Per Ove Sira, 4450 Sira, Norge.
2284 Pierre St.-Onge, c/o N. Chr. Højbye, Nørre Voldgade 10,
2200 København N.
2285 Hans Udd, Nygatan 55, 73200 Arboga, Sverige.
2286 Lars-Erik Vogt, Stationsvej 55², 2750 Ballerup.
2287 Jan Wike, Styrmoesvei 42, 3000 Drammen, Norge.
2288 Harald W. Aakerhus, Rute 6263, 7650 Verdal, Norge.
2289 Terje Aasland, Dambekkvegen 4, 8650 Mosjøen, Norge.
2147 Torild Eriksen, Vikaveien 21, Mo i Rana, Norge.